

I. *Anunțuri***Adunarea Parlamentară Paritară a Acordului de parteneriat încheiat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte**

Sesiunea a 21-a a avut loc la Budapesta (Ungaria) între 16 și 18 mai 2011.

Procesul-verbal al reuniunii de luni, 16 mai 2011

Reuniunea oficială de deschidere	
Ședința Adunării Parlamentare Paritare	
Componența Adunării Parlamentare Paritare	
Acreditarea reprezentanților neparlamentari	
1. Adoptarea ordinii de zi (AP100.908)	
2. Aprobarea procesului-verbal al celei de-a 20-a sesiuni a Adunării Parlamentare Paritare (JO C 126, 28 aprilie 2011)	
3. Comunicări ale copreședinților, inclusiv deciziile care au fost luate în cadrul reuniunii Biroului din 15 mai 2011	
4. Declarația dlui Andris Piebalgs, comisar responsabil cu dezvoltarea	
5. Timp afectat întrebărilor adresate Comisiei	
6. Acțiunile întreprinse de Comisie în legătură cu rezoluțiile adoptate în cadrul celei de-a 20-a sesiuni a Adunării Parlamentare Paritare	
7. Dezbateri cu Andris Piebalgs, comisar responsabil cu dezvoltarea - intervenții la cerere	
8. Sprijinul bugetar ca mijloc de realizare a asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) în țările ACP Comisia pentru dezvoltare economică, finanțe și comerț Raportul lui Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauritania) și al lui Enrique Guerrero Salom	

Procesul-verbal al reuniunii de marți, 17 mai 2011

1. Impactul politicii agricole comune europene asupra țărilor ACP	
2. Declarația lui Shamsudeen Usman, Ministrul planificării naționale și vicepreședinte al Comisiei naționale de planificare din cadrul Guvernului federal al Nigeriei, președinte în exercițiu al Consiliului ACP	
3. Timp afectat întrebărilor adresate Consiliului ACP	
4. Dezbateri cu Consiliul ACP- intervenții la cerere	

5. Chestiunea urgentă nr. 1: Situația din Côte d'Ivoire
6. Cea de-a patra Conferință a Organizației Națiunilor Unite cu privire la țările cel mai puțin dezvoltate (TPD IV), desfășurată la Istanbul (Turcia), 9-13 mai 2011 ..
7. Perspectiva celui de-al patrulea Forum la nivel înalt privind eficiența ajutoarelor, de la Busan (Coreea de Sud) la sfârșitul anului 2011
Dezbatere încheiată cu o declarație [cu participarea parlamentarilor din cadrul Asociației parlamentarilor europeni pentru Africa (AWEPA)]
8. Provocări pentru viitorul democrației și respectarea ordinii constituționale în țările ACP și UE
Comisia pentru afaceri politice
Raport de François Ibovi (Republica Congo) și Olle Schmidt
9. Poluarea apei
Comisia pentru afaceri sociale și mediu
Raport de Bobbo Hamatoukour (Camerun) și Christa Klab
10. Situația din Ungaria și din regiunea vecină
Schimb de opinii cu autoritățile maghiare privind gestionarea apelor

Procesul-verbal al reuniunii de miercuri, 18 mai 2011

1. Aprobarea procesului-verbal al reuniunii de luni, 16 mai 2011 și marți, 17 mai 2011
2. Chestiunea urgentă nr. 2: revoltele democratice din Africa de Nord și Orientul Mijlociu: consecințele pentru țările ACP, pentru Europa și pentru întreaga lume ..
3. Declarația lui János Martonyi, Ministrul de afaceri externe (Ungaria), Președintele în exercițiu al Consiliului UE
4. Timp afectat întrebărilor adresate Consiliului UE
5. Dezbatere cu Consiliul UE- intervenții la cerere
6. Raportul cu privire la cea de-a 6-a Reuniune regională (Africa Centrală) desfășurată în Camerun, 28-29 aprilie 2011
7. Rapoartele de sinteză ale atelierelor
8. Raportul Comitetului Economic și Social European
9. Vot asupra propunerilor de rezoluție incluse în rapoartele înaintate de cele trei comisii permanente
10. Voturi asupra propunerilor de rezoluție urgente
11. Voturi asupra amendamentelor la Regulamentul APP
12. Voturi asupra declarațiilor
13. Chestiuni diverse
14. Data și locul celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE ...

Anexa I:	Lista alfabetică a membrilor Adunării Parlamentare Paritare
Anexa II	Lista de prezență la sesiunea a 21-a, desfășurată în perioada 16-18 mai 2011 la Budapesta (Ungaria)
Anexa III	Acreditarea delegaților neparlamentari
Anexa IV	Texte adoptate
	– Rezoluția referitoare la provocările pentru viitorul democrației și respectarea ordinii constituționale în țările ACP și UE (ACP-EU/100.919/11/fin.)
	– Rezoluția referitoare la sprijinul bugetar ca mijloc de acordare a asistenței oficiale pentru dezvoltare (ODA) în țările ACP (ACP-EU/100.900/11/fin.)
	– Rezoluția referitoare la poluarea apelor (ACP-EU/100.915/11/fin.)
	– Rezoluția referitoare la situația din Côte d’Ivoire (ACP-EU/100.957/11/fin.)
	– Rezoluția referitoare la revoltele democratice din Africa de Nord și Orientul Mijlociu: consecințe pentru țările ACP, pentru Europa și pentru întreaga lume (ACP-EU/100.958/11/fin.)
	– Declarația cu privire la cel de al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului de la Busan, Coreea de Sud, 2011
	– Declarația cu privire la cooperarea pentru un acces universal în perspectiva Reuniunii la nivel înalt privind SIDA din iunie 2011 ...
	– Amendamentele privind Regulamentul de procedură al Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE prezentate de Birou în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul de procedură

I

(Anunțuri)

ADUNAREA PARLAMENTARĂ PARITARĂ A ACORDULUI DE PARTENERIAT ÎNCHEIAT ÎNTRE MEMBRII GRUPULUI STATELOR DIN AFRICA, CARAIBE ȘI PACIFIC, PE DE O PARTE, ȘI UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI STATELE SALE MEMBRE, PE DE ALTĂ PARTE

BUDAPESTA
(Ungaria)

PROCESUL-VERBAL AL REUNIUNII DE LUNI, 16 mai 2011

(2011/C .../02)

(Reuniunea a fost deschisă la ora 11.00)

Reuniunea oficială de deschidere

Au intervenit:

David Matongo, copreședinte al Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE, Louis Michel, copreședinte al Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și Pál Schmitt, președintele Republicii Ungaria

(Reuniunea a fost suspendată la ora 12.20 și a fost reluată la ora 15.00)

A PREZIDAT: Louis MICHEL

Copreședinte

Ședința Adunării Parlamentare Paritare

Copreședintele a urat bun venit tuturor participanților.

Componența Adunării Parlamentare Paritare

Copreședintele a anunțat că lista membrilor Adunării Parlamentare Paritare, așa cum a fost trimisă de autoritățile statelor ACP și de Parlamentul European, va fi anexată la procesul-verbal.

Acreditarea reprezentanților neparlamentari

AP100.953v00-00

4/87

PV\879829RO.doc

Copreședintele a anunțat că au fost primite patru cereri de acreditare a unor reprezentanți neparlamentari. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Acordul de la Cotonou și articolul 1 din Regulamentul de procedură al Adunării Parlamentare Paritare, s-a hotărât ca acești reprezentanți să fie înregistrați și numele lor să fie enumerate într-o anexă la procesul-verbal.

1. Adoptarea ordinii de zi (AP100.908)

Ordinea de zi a fost adoptată așa cum reiese din prezentul proces-verbal.

2. Aprobarea procesului-verbal al celei de-a 20-a sesiuni a Adunării Parlamentare Paritare (JO C 126, 28 aprilie 2011)

Procesul-verbal a fost aprobat.

3. Comunicări ale copreședinților, inclusiv deciziile care au fost luate în cadrul reuniunii Biroului din 15 mai 2011

Copreședintele a prezentat un raport cu privire la rezultatele reuniunii Biroului din 15 mai 2011.

S-au luat următoarele decizii:

- a) Comisiile permanente vor redacta următoarele rapoarte:

Comisia pentru afaceri politice

- subiectul raportului urmează a fi decis prin procedură scrisă.

Comisia pentru dezvoltare economică, finanțe și comerț

- volatilitatea prețurilor, funcționarea piețelor globale pentru produsele agricole și impactul acestora asupra securității alimentare în țările ACP.

Comisia pentru afaceri sociale și mediu

- impactul social și de mediu al mineritului în țările ACP.

- b) Amendamentele la Regulamentul de procedură, adoptate în urma consultării Comisiei privind afacerile politice, urmează să fie prezentate Adunării în vederea adoptării la 18 mai.
- c) O declarație privind HIV/SIDA, pregătită de Comisia pentru afaceri sociale și mediu în vederea desfășurării reuniunii ONU de la nivel înalt privind SIDA din iunie, va fi prezentată Adunării pentru adoptare prin aclamare la 18 mai.
- d) Biroul va discuta și va adopta rapoarte privind probleme sensibile legate de drepturile omului, ca de exemplu cazurile individuale. Comisia pentru afaceri politice va aborda aspecte mai generale în această privință

- e) Copreședinții vor face o declarație de presă privind situația din Madagascar.
- f) Copreședinții vor adresa o invitație noului președinte al Nigerului, Mahamadou Issoufou, un fost membru al APP, la cea de-a 22-a sesiune a APP, care va avea loc la Sierra Leone.
- g) Biroul va trimite misiuni de informare în Timorul de Est, la Ispra (Italia), la Forumul la nivel înalt privind eficiența ajutoarelor de la Busan (Coreea de Sud), în Benin, în Fiji și în Côte d'Ivoire.
- h) Biroul va trimite misiuni de observare a alegerilor în RDC și Zambia, cu condiția primirii unor invitații oficiale și, în ceea ce privește Parlamentul European, a deplasării unei misiuni UE în teritoriu.

Copreședintele a informat Adunarea că Forumul femeilor s-a reunit sâmbătă dimineața. Acesta a fost coprezidat de Zita Gurmai și Mo-Mamo Karerwa și a discutat problema femeilor care se confruntă cu sfidările globalizării.

Copreședintele a anunțat că termenele sunt următoarele:

- în ceea ce privește amendamentele la propunerile de rezoluții de compromis și alte propuneri de rezoluții urgente care urmează a fi supuse votului: marți, 17 mai 2011, ora 12.00
- în ceea ce privește întrebările legate de metodele de votare: miercuri, 18 mai 2011 la ora 10.00, în scris.

Copreședintele Matongo a citit o declarație a noului Președinte al Nigerului, Mahamadou Issoufou.

4. Declarația dlui Andris Piebalgs, comisar responsabil cu dezvoltarea

Comisarul a făcut o declarație.

5. Timp afectat întrebărilor adresate Comisiei

În total, au fost adresate Comisiei 33 de întrebări.

Comisia a răspuns anterior întrebărilor adresate în scris și comisarul a dat răspunsuri orale întrebărilor suplimentare adresate de următorii autori:

întrebarea nr. 1 adresată de Filip Kaczmarek privind o strategie de zece ani pentru Africa.

întrebarea nr. 6 adresată de Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius) privind Cartea verde a Comisiei privind politica de dezvoltare a UE.

întrebarea nr. 7 adresată de Waven William (Seychelles) privind asistența de dezvoltare.

întrebarea nr. 9 adresată de Gabi Zimmer privind prețurile alimentelor și speculă.

întrebarea nr. 16 adresată de Christa Klab privind protecția, educația și autonomizarea tinerelor și adolescentelor vulnerabile, prin inițiative G8/G20 de asistență pentru dezvoltare.

întrebarea nr. 17 adresată de Michael Cashman (înlocuit de Françoise Castex) privind egalitatea de gen și femeile care trăiesc cu HIV/SIDA în Africa subsahariană.

întrebarea nr. 21 adresată de Catherine Bearder privind planurile Comisiei privind cheltuielile și personalul pentru activitatea din sectoarele sociale în DG DEVCO.

întrebarea nr. 24 adresată de Françoise Castex privind planificarea familială în contextul angajamentelor asumate de G8 privind sănătatea maternă și infantilă.

întrebarea nr. 25 adresată de Jo Leinen privind asigurarea resurselor de apă în statele ACP.

întrebarea nr. 33 adresată de Musikari Kombo (Kenya) privind tuberculoza.

întrebarea nr. 12 adresată de David Martin privind măsurile de însoțire pentru sectorul bananelor.

întrebarea nr. 13 adresată de Linda McAvan privind regimul de sprijin pentru bumbac și coerența politicii pentru dezvoltare.

întrebarea nr. 14 adresată de Assarid Imbarcaouane (Mali) privind bumbacul.

întrebarea nr. 18 adresată de Niccolò Rinaldi (înlocuit de Fiona Hall) privind dezastrele naturale și țările ACP.

întrebarea nr. 19 adresată de Horst Schnellhardt privind disponibilitatea medicamentelor veterinare și a asistenței veterinare de bază în Africa.

întrebarea nr. 27 adresată de Norbert Neuser privind accesul universal la energie.

întrebarea nr. 28 adresată de Fiona Hall privind tratamentul acordat solicitanților de azil returnați în RDC.

întrebarea nr. 29 adresată de Olle Schmidt privind acordul de la Cotonou și Cuba.

întrebarea nr. 30 adresată de Teshomo Toga (Etiopia) (înlocuit de Tesfaye Daba) privind angajamentul asumat de UE față de Sudanul de Nord și de Sud.

întrebarea nr. 31 adresată de Marielle de Sarnez (înlocuită de Olle Schmidt) privind criza electorală din Republica Centrală Africană.

întrebarea nr. 32 adresată de Elie Hoarau privind situația din Madagascar.

Autorii întrebărilor nr. 8, 10, 11, 15, 20 și 23 nu au avut întrebări suplimentare.

Autorii întrebărilor nr. 2, 3, 4, 5, 22 și 26 nu au fost prezenți.

6. Acțiunile întreprinse de Comisie în legătură cu rezoluțiile adoptate în cadrul celei de-a 20-a sesiuni a Adunării Parlamentare Paritare

Comisarul s-a referit la documentul privind acțiunile întreprinse de Comisie după rezoluțiile adoptate de Adunarea Parlamentară Paritară de la Kinshasa (Republica Democratică Congo).

7. Dezbateri cu Andris Piebalgs, comisar responsabil pentru dezvoltare - intervenții la cerere

Comisarul a făcut o prezentare de introducere privind relația dintre guvernanță, democrație și dezvoltare.

Vorbitori: Rabindre T. Parmessar (Surinam), Olle Schmidt, Gay Mitchell, Maria da Graça Carvalho, Waven William (Seychelles), Bobbo Hamatoukour (Camerun), Musa Hussein Naib (Eritreea) și Fatima Hajaig (Africa de Sud).

Comisarul a răspuns întrebărilor adresate de membri.

8. Sprijinul bugetar ca mijloc de realizare a asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) în țările ACP

Comisia pentru dezvoltare economică, finanțe și comerț

Raport de Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauritania) și Enrique Guerrero Salom

Enrique Guerrero Salom și Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauritania) și-au prezentat raportul.

Comisarul a făcut o declarație cu privire la acest subiect.

Vorbitori: Frank Engel, Françoise Castex, Waven William (Seychelles), Louis Michel, Job Yustino Ndugai (Tanzania), Robert Sturdy, Milner Tozaka (Insulele Solomon), Mo-Mamo Karerwa (Burundi), Elie Hoarau, Amadou Ciré Sall (Senegal), Bobbo Hamatoukour (Camerun), Patrice Tirolien, Michael Gahler, Emmanuel Kwasi Bandua (Ghana), Michèle Striffler, Komi Selom Klassou (Togo), Denis Polisi (Rwanda), Musikari N. Kombo (Kenya), Assarid Imbarcaouane (Mali) și Ana Rita Geremias Sithole (Mozambic).

Abdallahi Ould Guelaye (Mauritania) și Enrique Guerrero Salom, precum și comisarul Piebalgs, au încheiat dezbaterile.

(Reuniunea a fost închisă la ora 18.15)

David MATONGO și
Louis MICHEL

Copreședinți

Mohamed Ibn CHAMBAS și
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Cosecretari generali

PROCESUL-VERBAL AL REUNIUNII DE MARȚI, 17 MAI 2011

(2011/C.../02)

(Reuniunea a fost deschisă la ora 9.00)

A PREZIDAT: David MATONGO

Copreședinte

Copreședintele a anunțat că 17 mai este Ziua internațională împotriva homofobiei și transfobiei.

1. Impactul politicii agricole comune europene asupra țărilor ACP Dezbatere fără rezoluție

Jerzy Plewa (Comisia Europeană) a făcut o prezentare.

Vorbitori: Horst Schnellhardt, Linda McAvan, Netty Baldeh (Gambia), Liam Aylward, Rajesshree Kumaree Deerpalsing (Mauritius), François Alfonsi, Musikari Kombo (Kenya), James Nicholson, Amadou Ciré Sall (Senegal), Elie Hoarau, Giancarlo Scottà, Glen Noel (Granada), Waven William (Seychelles), Christa Kläß, Bobbo Hamatoukour (Camerun), Zita Gurmai, Komi Klassou (Togo), Mariya Nedelcheva, Fatima Hajaig (Africa de Sud), Michèle Striffler și Assarid Imbarcaouane (Mali).

Jerzy Plewa (Comisia Europeană) a răspuns la întrebări.

2. Declarația lui Shamsudeen Usman, Ministrul planificării naționale și Președintele Comisiei naționale de planificare din cadrul guvernului federal nigerian, președinte în exercițiu al Consiliului ACP

Shamsudeen Usman s-a adresat Adunării.

3. Timp afectat întrebărilor adresate Consiliului ACP

Shamsudeen Usman a răspuns următoarelor întrebări și întrebări suplimentare:

întrebarea nr. 1 adresată de Filip Kaczmarek privind refugiații din țările UE.

întrebarea nr. 2 adresată de Waven William (Seychelles) privind acordurile de parteneriat economic.

întrebarea nr. 3 adresată de Horst Schnellhardt privind ratificarea și aplicarea Protocolului opțional privind implicarea copiilor în conflicte armate.

întrebarea nr. 4 de Olle Schmidt privind hotărârea Comisiei pentru drepturile omului și ale popoarelor a Uniunii Africane

întrebarea nr. 5 adresată de Ole Christensen privind Acordurile de parteneriat privind pescuitul (APP).

întrebarea nr. 6 adresată de Marielle de Sarnez (înlocuită de Olle Schmidt) privind criza electorală din Republica Centrală Africană.

întrebarea nr. 7 adresată de Niccolò Rinaldi (înlocuit de Catherine Bearder) privind securitatea alimentară și combustibilii agricoli.

întrebarea nr. 7a adresată de Musikari Kombo (Kenya) privind politica pentru persoanele cu dizabilități.

4. Dezbateri cu Consiliul ACP- intervenții la cerere

Vorbitori: Musa Hussein Naib (Eritreea), Horst Schnellhardt, Waven William (Seychelles), Musikari Kombo (Kenya), Amadou Ciré Sall (Senegal).

Shamsudeen Usman a răspuns la întrebări.

5. Chestiunea urgentă nr. 1: situația din Côte d'Ivoire

Michael Matthiessen (Serviciul european pentru acțiune externă, SEAE) și Domenico Rosa (Comisia Europeană) au prezentat dezbaterile.

Vorbitori: Maria da Graça Carvalho, Diomandé Gbaou (Côte d'Ivoire), Norbert Neuser, Louis Michel, Moses Kollie (Liberia), Boris Mbuku Laka (Republica Democratică Congo), Fatima Hajaig (Africa de Sud), Gabriele Zimmer, Amadou Ciré Sall (Senegal), Giancarlo Scottà, Hamadaou Sylla (Mali), Mariya Nedelcheva, Netty Baldeh (Gambia), Catherine Bearder, Peter Šťastný, François Alfonsi, Michèle Striffler, Anna Záborská, Michael Matthiessen (SEAE) și Domenico Rosa (Comisia Europeană).

6. Cea de-a patra Conferință a Organizației Națiunilor Unite cu privire la țările cel mai puțin dezvoltate (TPD IV), desfășurată la Istanbul (Turcia), 9-13 mai 2011

Dezbateri fără rezoluție

Cheick Sidi Diarra, Subsecretar General al ONU, Înaltul reprezentant pentru TPD, TPA și al micilor state insulare în curs de dezvoltare (SIDS) și Secretarul-General al ONU TPD IV, a făcut o prezentare.

Vorbitori: Cheick Sidi Diarra, Louis Michel, Filip Kaczmarek, Ole Christensen, Komi Klassou (Togo), Gabriele Zimmer, Musa Hussein Naib (Eritreea), Mariya Nedelcheva, Waven William (Seychelles), Anna Záborská, Olebile Gaborone (Botswana) și Milner Tozaka (Insulele Solomon).

Domenico Rosa (Comisia Europeană) și Cheick Sidi Diarra au închis dezbaterile.

(Reuniunea a fost suspendată la ora 13.05 și a fost reluată la ora 15.00)

A PREZIDAT: Louis MICHEL

7. Perspectiva celui de-al 4-lea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutoarelor, de la Busan (Coreea de Sud), la sfârșitul anului 2011

Dezbatere încheiată cu declarație (cu participarea parlamentarilor din Asociația parlamentarilor europeni pentru Africa - AWEPA)

Jon Lomøy, Director al Directoratului pentru dezvoltare al OECD și Miet Smet, Președintele Asociației parlamentarilor europeni pentru Africa - AWEPA, a prezentat mesajele esențiale ale celui de-al patrulea forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutoarelor de la Busan.

Vorbitori: Domenico Rosa (Comisia Europeană), Louis Michel, Filip Kaczmarek, Komi Selom Klassou (Togo), Patrice Tirolien, Waven William (Seychelles), François Alfonsi, Bobbo Hamatoukour (Camerun), James Nicholson, Milner Tozaka (Insulele Solomon), Gabriele Zimmer, N. Joyce Laboso (Kenya), Frank Engel, Mariya Nedelcheva, Hamadou Sylla (Mali), Ana Rita Geremias Sithole (Mozambic), Fatima Hajaig (Africa de Sud) și Job Yustino Ndugai (Tanzania).

Jon Lomøy (OECD), Miet Smet (AWEPA) și Domenico Rosa (Comisia Europeană) au încheiat dezbaterea.

8. Provocări pentru viitorul democrației și respectarea ordinii constituționale în țările ACP și UE

Comisia pentru afaceri politice

Raport de François Ibovi (Republica Congo) și Olle Schmidt

François Ibovi (Republica Congo) și Olle Schmidt și-au prezentat raportul.

Vorbitori: Domenico Rosa (Comisia Europeană), Mariya Nedelcheva, Piet Vanderwalt (Namibia), David Martin, Apala Lutundula (Republica Democratică Congo), James Nicholson, Elie Hoarau, Bobbo Hamatoukour (Camerun), Michael Gahler, Musa Hussein Naib (Eritreea), Edit Bauer, Tesfaye Daba (Etiopia), Amadou Ciré Sall (Senegal), Glen Benedict Noel (Grenada), Emmanuel Kwasi Bandua (Ghana), Musikari N. Kombo (Kenya), Komi Selom Klassou (Togo) și Donald Ramotar (Guyana).

François Ibovi (Republica Congo), Olle Schmidt, Michael Matthiessen (SEAE) și Domenico Rosa (Comisia Europeană) au încheiat dezbaterea.

9. Poluarea apei

Comisia pentru afaceri sociale și mediu

Raport de Bobbo Hamatoukour (Camerun) și Christa Klaß

Bobbo Hamatoukour (Camerun) și Christa Klaß și-au prezentat raportul.

Vorbitori: Bruno Gatta (Comisia Europeană), Horst Schnellhardt, Jutta Haug, Milner Tozaka (Insulele Solomon), Robert Sturdy, Fiona Hall, Waven William (Seychelles), Komi Selom Klassou (Togo), Musikari N. Kombo (Kenya), Maria da Graça Carvalho, Jo Leinen și Hans-Peter Mayer.

Bobbo Hamatoukour (Camerun), Christa Klaß și Bruno Gatta (Comisia Europeană) au încheiat dezbateră.

10. Situația din Ungaria și din regiunea vecină

Schimb de opinii cu autoritățile maghiare privind gestionarea apelor

Illés Zoltán, Secretar de stat pentru dezvoltarea rurală a Ungariei, a făcut o prezentare privind gestionarea apelor în Ungaria și țările vecine.

Vorbitori: Edit Bauer, Olle Schmidt, Bobbo Hamatoukour (Camerun), Michael Gahler și Piet Vanderwalt (Namibia).

Illés Zoltán a răspuns întrebărilor adresate de membri.

(Reuniunea a fost închisă la ora 18.06)

David MATONGO și
Louis MICHEL

Copreședinți

Mohamed Ibn CHAMBAS și
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Cosecretari generali

PROCESUL-VERBAL AL REUNIUNII DE MIERCURI, 18 MAI 2011

(2011/C .../02)

(Reuniunea a fost deschisă la ora 9.00)

A PREZIDAT: David MATONGO

Copreședinte

1. Aprobarea proceselor-verbale ale reuniunilor de luni, 16 mai 2011 și marți, 17 mai 2011

Procesele-verbale au fost aprobate.

2. Chestiunea urgentă nr. 2: revoltele democratice din Africa de Nord și Orientul Mijlociu: consecințe pentru țările ACP, pentru Europa și pentru întreaga lume

Michael Mathiessen (SEAE) și Domenico Rosa (Comisia Europeană) au introdus dezbaterile.

Vorbitori: Mariya Nedelcheva, Christophe Lutundula (Republica Democratică Congo), Françoise Castex, Olle Schmidt, Piet Van der Walt (Namibia), François Alfonsi, Douglas Slater (Saint Vincent și Grenadinele), James Nicholson, Waven William (Seychelles), Elie Hoarau, Mo-Mamo Karerwa (Burundi), Oreste Rossi, Amadou Ciré Sall (Senegal), Maria Da Graça Carvalho, Enrique Guerrero Salom, Glen Noel (Grenada), Edit Bauer, Netty Baldeh (Gambia), Zita Gurmai, Bobbo Hamatoukour (Camerun), Donald Ramotar (Guyana), Assarid Imbarcaouane (Mali), Michael Mathiessen (SEAE) și Domenico Rosa (Comisia Europeană).

3. Declarația lui János Martonyi, Ministrul de afaceri externe (Ungaria), președinte în exercițiu al Consiliului UE

János Martonyi s-a adresat Adunării.

4. Timp afectat întrebărilor adresate Consiliului UE

János Martonyi a răspuns următoarelor întrebări:

întrebarea nr. 10 adresată de Ibrahim Bundu (Sierra Leone) privind resursele suplimentare rezultate din revizuirea la mijlocul termenului al celui de-al zecelea FED.

întrebarea nr. 11 adresată de Waven William (Seychelles) privind Fondul european de dezvoltare.

întrebarea nr. 13 adresată de Ole Christensen privind Acordurile de parteneriat privind pescuitul (APP).

întrebarea nr. 14 adresată de David Martin privind regulamentul privind definiția băuturilor alcoolice (110/2008).

întrebarea nr. 15 adresată de Gabriele Zimmer privind coerența între politicile instituțiilor financiare internaționale și tratamentul special și diferențiat acordat de OMC.

întrebarea nr. 17 adresată de Patrice Tirolien privind politica agricolă comună și coerența politicilor de dezvoltare.

întrebarea nr. 18 adresată de Elie Hoarau privind mandatul APE pentru zona Oceanului Indian.

întrebarea nr. 27 adresată de Marielle de Sarnez (înlocuită de Olle Schmidt) privind politica agricolă comună și coerența politicilor de dezvoltare.

întrebarea nr. 8 adresată de Tesfaye Daba (Etiopia) privind SEAE și viitorul parteneriatului UE-ACP.

întrebarea nr. 9 adresată de Assarid Imbarcaouane (Mali) privind viitorul Acordului de la Cotonou.

întrebarea nr. 12 adresată de Michael Cashman (înlocuită de Patrice Tirolien) privind angajamentul asumat de UE de a aloca 0,7 % din VNB ca AOD până în 2015.

întrebarea nr. 16 adresată de Niccolò Rinaldi (înlocuit de Catherine Bearder) privind securitatea alimentară și combustibilii agricoli.

întrebarea nr. 19 adresată de Filip Kaczmarek privind refugiații din țările UE.

la întrebarea nr. 20 și întrebarea nr. 21 nu s-a acordat un răspuns deoarece autorii lor nu au fost prezenți.

întrebarea nr. 22 adresată de Horst Schnellhardt privind ratificarea și aplicarea protocolului opțional privind implicarea copiilor în conflicte armate.

întrebarea nr. 23 adresată de Zita Gurmai privind aplicarea Planului de acțiune al UE privind genul 2010-2015.

întrebarea nr. 24 adresată de Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius) privind pirateria în Oceanul Indian și necesitatea adoptării unui vast program maritim regional.

întrebarea nr. 25 adresată de Fiona Hall privind siguranța nucleară.

întrebarea nr. 26 adresată de Jo Leinen privind negocierile legate de climă de la Durban.

5. Dezbateri cu Consiliul UE- intervenții la cerere

Vorbitori: Olle Schmidt, Amadou Ciré Sall (Senegal), Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius), Komi Selom Klassou (Togo), Patrice Tirolien, Piet Van der Walt (Namibia), Tesfaye Daba (Etiopia), Netty Baldeh (Gambia), Diomandé Gbaou (Côte d'Ivoire).

János Martonyi a răspuns la întrebări.

6. Raportul cu privire la cea de-a 6-a Reuniune regională (Africa Centrală) desfășurată în Camerun, 28-29 aprilie 2011

Copreședintele a prezentat un raport oral privind reuniunea.

Vorbitori: Louis Michel, Bobbo Hamatoukour (Camerun), Catherine Bearder, Olebile Gaborone (Botswana) și Boris Mbuku Laka (Republica Democratică Congo).

7. Rapoartele de sinteză ale atelierelor

Raportorii și-au prezentat rapoartele privind cele trei ateliere:

Rabindre Parmessar (Surinam): *Efectele schimbărilor climatice asupra mediului agricol - vizită la Institutul de cercetări în domeniul agricol din cadrul Academiei maghiare de știință*

Anna Záborská: *Programul global educațional, metoda Pető - Vizită la Institutul Pető de educație și Colegiul pentru formare de terapeut.*

Komi Selom Klassou (Togo): *Inovarea pentru dezvoltare: Soluții rentabile și durabile pentru agricultură, gestionarea apelor și energie*

8. Raportul Comitetului Economic și Social

Brenda King, Președinta Comisiei ACP asociate Comitetului Economic și Social European, a făcut o prezentare.

(Reuniunea, suspendată la ora 12.25, a fost reluată la ora 15.00)

A PREZIDAT: Louis MICHEL

Copreședinte

9. vot asupra propunerilor de rezoluție incluse în rapoartele înaintate de cele trei comisii permanente

Copreședintele a reamintit Adunării procedurile de vot.

Provocări pentru viitorul democrației și respectarea ordinii constituționale în țările ACP și statele membre ale Uniunii Europene
Raport de François Ibovi (Republica Congo) și Olle Schmidt
Comisia pentru afaceri politice (ACP-UE/100.919/11/def.)

Amendamente adoptate: 1, 4 și amendamentul oral la punctul 26.
Amendamente respinse: 2, 3 și amendamentul oral la punctul 40.

Rezoluția astfel modificată a fost adoptată în unanimitate.

Srijinul bugetar ca mijloc de distribuire a asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) în țările ACP
Raport de Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauritania) și Enrique Guerrero Salom
Comisia pentru dezvoltare economică, finanțe și comerț(ACP-UE/100.900/11/def.)

Amendamente adoptate: 1, amendamentul oral la punctul 2, amendamentul 4 (cu un amendament oral), amendamentul 5 (cu un amendament oral), amendamentul 6 (cu un amendament oral).
Amendamente retrase: 2 și 3.

Rezoluția astfel modificată a fost adoptată în unanimitate.

Poluarea apei
Raport de Bobbo Hamatoukour (Camerun) și Christa Kläß
Comisia pentru afaceri sociale și mediu (ACP-UE/100.915/11/def.)

Amendamentul 1 a fost adoptat.

Rezoluția astfel modificată a fost adoptată în unanimitate.

10. Voturi asupra propunerilor de rezoluție urgente

Propunerea de rezoluție urgentă referitoare la situația din Côte d'Ivoire (ACP-UE/100.957/11/def.)

Nu au fost depuse amendamente.

Rezoluția a fost adoptată în unanimitate.

Propunerea de rezoluție urgentă referitoare la revoltele democratice din Africa de Nord și Orientul Mijlociu: consecințele pentru țările ACP, pentru Europa și pentru întreaga lume (ACP-EU/100.958/11/def.)

Amendamente adoptate: 1, amendament oral la punctul 9, prima parte a punctului 10, amendamentul oral la referirea 12, amendamentul oral la ultima referire.
Amendamente respinse: 2,3,4, a doua și a treia parte a punctului 10.

Rezoluția astfel modificată a fost adoptată în unanimitate.

11. Voturi asupra amendamentelor la Regulamentul APP (AP.100.938/A/def.)

Amendament adoptat: prima parte a amendamentului 17.

Amendament respins: a doua parte a amendamentului 17.

Amendamentele la regulamentul APP depuse de Birou în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul de procedură, astfel modificate, au fost adoptate.

12. Voturi asupra declarațiilor

Declarația referitoare la cel de-al IV-lea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutoarelor de la Busan, Coreea de Sud, 2011

Adoptată prin aclamare

Declarația: „Cooperarea pentru un acces universal în perspectiva Reuniunii la nivel înalt privind SIDA din iunie 2011.”

Adoptată prin aclamare.

Robert Sturdy și-a exprimat dezacordul cu privire la punctul 6 al declarației „Cooperarea pentru un acces universal în perspectiva Reuniunii la nivel înalt privind SIDA din iunie 2011”.

13. Chestiuni diverse

Au intervenit: Netty Baldeh (Gambia), Gay Mitchell, Amadou Ciré Sall (Senegal) și Zita Gurmai.

14. Data și locul celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE

Copreședintele a mulțumit autorităților maghiare pentru ospitalitate și excelența organizare, precum și cosecretariatului și întregului personal pentru munca depusă.

Cea de-a 22-a sesiune a APP va avea loc în perioada 21-23 noiembrie 2011 la Freetown (Sierra Leone).

(Reuniunea s-a încheiat la ora 15.30)

David MATONGO și
Louis MICHEL

Copreședinți

Mohamed Ibn CHAMBAS și
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Cosecretari generali

ANEXA I

LISTA ALFABETICĂ A MEMBRILOR ADUNĂRII PARLAMENTARE PARITARE

Reprezentanții ACP

MATONGO (ZAMBIA), Copreședinte
BOTSWANA (VP)
BURUNDI (VP)
CAMERUN (VP)
CONGO (Republica) (VP)
INSULELE COOK (VP)
GUYANA (VP)
JAMAICA (VP)
LESOTHO (VP)
LIBERIA (VP)
MALI (VP)
TANZANIA (VP)
TUVALU (VP)
ANGOLA
ANTIGUA ȘI BARBUDA
BAHAMAS
BARBADOS
BELIZE
BENIN
BURKINA FASO
CAPUL VERDE
REPUBLICA CENTRAFRICANĂ
CIAD
COMORE
CONGO (Republica Democrată)
CÔTE D'IVOIRE
DJIBOUTI
DOMINICA
REPUBLICA DOMINICANĂ
GUINEEA ECUATORIALĂ
ERITREEA
ETIOPIA
FIJI
GABON
GAMBIA
GHANA
GRENADA
GUINEEA
GUINEEA-BISSAU
HAITI
KENYA
KIRIBATI
MADAGASCAR
MALAWI
INSULELE MARSHALL (Republica)
MAURITANIA
MAURITIUS
MICRONEZIA (Statele federale)
MOZAMBIC
NAMIBIA
NAURU (Republica)

Reprezentanții PE

MICHEL, Copreședinte
ARIF (VP)
ŠŤASTNÝ (VP)
HOARAU (VP)
KLAß (VP)
NICHOLSON (VP)
McAVAN (VP)
RONZULLI (VP)
GOERENS (VP)
SPERONI (VP)
ROITHOVÁ (VP)
OUZKÝ (VP)
RIVASI (VP)
ALFONSI
ALVES
BAUER
BEARDER
BOVÉ
BULLMANN
CALLANAN
CARVALHO
CASA
CASINI
CASPARY
CASTEX
CHRISTENSEN
COELHO
DE KEYSER
DELVAUX
DE MITA
DE SARNEZ
DURANT
ENGEL
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, Elisa
FERREIRA, João
FORD
GAHLER
GRIESBECK
GUERRERO SALOM
HALL
HÄNDEL
HANNAN
HAUG
JADOT
JENSEN
JOLY
KACZMAREK
KORHOLA
KUHN
LEGUTKO

NIGER
NIGERIA
NIUE
PALAU
PAPUA NOUA GUINEE
RWANDA
SAINT KITTS ȘI NEVIS
SANTA LUCIA
SAINT VINCENT ȘI GRENADINE
SAMOA
SĂO TOMÉ ȘI PRÍNCIPE
SENEGAL
SEYCHELLES
SIERRA LEONE
INSULELE SOLOMON
SOMALIA
AFRICA DE SUD
SUDAN
SURINAM
SWAZILAND
TIMORUL DE EST
TOGO
TONGA
TRINIDAD ȘI TOBAGO
UGANDA
VANUATU
ZIMBABWE

LE PEN
LÓPEZ AGUILAR
McMILLAN-SCOTT
MANDERS
MARTIN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MATO ADROVER
MAYER
MITCHELL
MOREIRA
NEDELCHEVA
NEUSER
ROSSI
SCHLYTER
SCHMIDT
SCHNELHARDT
SCICLUNA
SCOTTÀ
SENYSZYN
STRIFLER
STURDY
TIROLIEN
TOIA
VLASÁK
WIELAND
ZANICCHI
ZIMMER

COMISIA PENTRU AFACERI POLITICE

Membrii ACP

JEAN MARIE, SAINT LUCIA, Copreședinte
TAMAPUA (SAMOA), VC
BENIN, VC

ANTIGUA ȘI BARBUDA
REPUBLICA CENTRAFRICANĂ
IBOVI (CONGO, Republica)
GBAOU (CÔTE D'IVOIRE)
ABDI SAID (DJIBOUTI)
DABA (ETIOPIA)
KUBUABOLA (FIJI)
ROGOMBE (GABON)
PEREIRA (GUINEEA-BISSAU)
RAMOTAR (GUYANA)
HAITI
LEBAJOA (LESOTHO)
KOLLIE (LIBERIA)
SERAMILA (MADAGASCAR)
MALI
VAN DER WALT (NAMIBIA)
NAURU
NIUE
PAPUA NOUĂ GUINEE
MUSA (SUDAN)
PARMESSAR (SURINAM)

Membrii PE

CASA, Copreședinte
KORHOLA, VC
CASTEX, VC

ALFONSI
CALLANAN
CASINI
DE KEYSER
DURANT
FERREIRA, Elisa
GAHLER
GRIESBECK
HANNAN
HÂNDEL
KACZMAREK
LE PEN
MANDERS
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MOREIRA
NEDELCHEVA
NICHOLSON
ROITHOVÁ
SCOTTÀ
SCHMIDT
SPERONI

KLASSOU (TOGO)
HLONGWANE (ZIMBABWE)

STRIFFLER
WIELAND

COMISIA PENTRU DEZVOLTARE ECONOMICĂ, FINANȚE ȘI COMERȚ

Membrii ACP

KUTEKALA KAAWA (CONGO, Republica
democratică), Copreședinte
MUGAMBE (UGANDA), VC
BUNDU (SIERRA LEONE), VC

CARVALHO (ANGOLA)
BAHAMAS
BELIZE
INSULELE COOK
GUINEEA ECUATORIALĂ
NAIB (ERITREEA)
BANDUA (GHANA)
MAIR (JAMAICA)
APIRA (MALAWI)
OULD GUELAYE (MAURITANIA)
DEERPALSING (MAURITIUS)
NIGERIA
PALAU
POLISI (RWANDA)
SAINT KITTS ȘI NEVIS
SLATER (SAINT VINCENT ȘI GRENADINE)
SĂO TOMÉ ȘI PRÍNCIPE
SALL (SENEGAL)
WILLIAM (SEYCHELLES)
HAJAIG (AFRICA DE SUD)
VAIPULU (TONGA)
ITALELI (TUVALU)
SIKOFI (ZAMBIA)

Membrii PE

CARVALHO, Copreședinte

LEGUTKO, VC
ALVES, VC
ARIF
BOVÉ
BULLMANN
CASPARY
ENGEL
FORD
GOERENS
GUERRERO SALOM
HOARAU
JENSEN
KUHN
MARTIN
MATO ADROVER
MAYER
McMILLAN-SCOTT
MICHEL
MITCHELL
SCHLYTER
ŠŤASTNÝ
SCICLUNA
STURDY
TIROLIEN
ZANICCHI

COMISIA PENTRU AFACERI SOCIALE ȘI MEDIU

Membrii ACP

SITHOLE (MOZAMBIC), Copreședinte
KOMBO (KENYA), VC
NOEL (GRENADA), VC

THOMSON (BARBADOS)
GABORONE (BOTSWANA)
SANOU (BURKINA FASO)
BURUNDI
HAMATOUKOUR (CAMERUN)
CAPUL VERDE
CIAD
COMORE
DOMINICA
REPUBLICA DOMINICANĂ
BALDEH (GAMBIA)
GUINEEA BISSAU
KIRIBATI

Membrii PE

RIVASI, Copreședinte
BAUER, VC
NEDELICHEVA, VC

BEARDER
CHRISTENSEN
COELHO
DELVAUX
DE SARNEZ
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, João
HALL
HAUG
JADOT
JOLY
KLAB
LÓPEZ AGUILAR

INSULELE MARSHALL
MICRONEZIA (Statele federale)
NIGER
TOZAKA (INSULELE SOLOMON)
SOMALIA
SWAZILAND
NDUGAI (TANZANIA)
TIMORUL DE EST
KHAN (TRINIDAD ȘI TOBAGO)
VANUATU

McAVAN
NEUSER
OUZKÝ
RONZULLI
ROSSI
SCHNELLHARDT
SENYSZYN
TOIA
VLASÁK
ZIMMER

ANEXA II

LISTA DE PREZENȚĂ LA SESIUNEA DIN 16-18 MAI
DE LA BUDAPESTA (Ungaria)

MATONGO (Zambia), Copreședinte	MICHEL, Copreședinte
DE FONTES PEREIRA (Angola)	ALFONSI
THOMSON (Barbados)	AYLWARD (pentru GRIESBECK)
DAYORI (Benin)	BAUER
GABORONE (Botswana) (VP)	BEARDER
KABORE (Burkina Faso)	CARVALHO
KARERWA (Burundi) (VP)	CASA ⁽¹⁾
HAMATOUKOUR (Camerun) (VP)	CASTEX
MALLOUM (Ciad)	CHRISTENSEN
MBUKU LAKA (Congo, Republica Democratică)	DAVID (pentru DE MITA) ^(2, 3)
BOUNKOULOU (Congo, Republica) (VP)	ENGEL
GBAOU (Côte d'Ivoire)	ESTARÀS FERRAGUT
SOUBANEH ATTEYE (Djibouti)	FISAS AYXELA (pentru DELVAUX)
JIMÉNEZ (Republica Dominicană)	GAHLER
SERICHE DOUGAN (Guinea Ecuatorială)	GUERRERO SALOM
NAIB (Eritrea)	GURMAI (pentru DE KEYSER)
DABA (Etiopia)	HALL
KUBUABOLA (Fiji) (*)	HANKISS (pentru WIELAND) ^(2,3)
ROGOMBE (Gabon)	HAUG
BALDEH (Gambia)	HOARAU (VP)
BANDUA (Ghana)	KACZMAREK
NOEL (Grenada)	KLAB (VP)
PEREIRA (Guinea-Bissau)	KORHOLA
RAMOTAR (Guyana) (VP)	LEINEN (pentru LÓPEZ AGUILAR)
MAIR (Jamaica) (VP)	McAVAN (VP)
KOMBO (Kenya)	MARTIN
LEBAJOA (Lesotho) (VP)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ ^(1,2)
KOLLIE (Liberia) (VP)	MAYER
APIRA (Malawi)	MITCHELL
ASSARID IMBARCAOUANE (Mali) (VP)	MORGANTI (pentru SPERONI)
OULD GUELAYE (Mauritania)	NEDELCHEVA
DEERPALSING (Mauritius)	NEUSER
SITHOLE (Mozambic)	NICHOLSON (VP) ^(2,3)
VAN DER WALT (Namibia)	PONGA (pentru CASPARY) ^(1, 3)
TAMBUWAL (Nigeria) (*)	RONZULLI (VP) ⁽³⁾
DEKENA (Papua Nouă Guinee)	ROSSI
POLISI (Rwanda) (VP)	SCHMIDT
JEAN MARIE (Santa Lucia)	SCHNELLHARDT
SLATER (Saint Vincent și Grenadine)	SCOTTÀ
TAMAPUA (Samoa)	ŠŤASTNÝ (VP)
SALL (Senegal)	STRIFFLER
WILLIAM (Seychelles)	STURDY
BUNDU (Sierra Leone)	TIROLIEN
TOZAKA (Insulele Solomon)	WIELAND ⁽¹⁾
HAJAIG (Africa de Sud)	ZÁBORSKA (pentru CASINI)
MUSA (Sudan)	ZIMMER
PARMESSAR (Surinam)	
HLOPHE (Swaziland) (*)	
NDUGAI (Tanzania) (VP)	
SANTOS (Timorul de Est)	
KLASSOU (Togo)	
VAIPULU (Tonga)	
KHAN (Trinidad și Tobago)	

ITALELI (Tuvalu) (VP)
MUGAMBE (Uganda)
TOSUL (Vanuatu)
HLONGWANE (Zimbabwe)

OBSERVATORI:

CUBA
REGUEIFEROS LINARES

MADAGASCAR
SERAMILA

NIGER
ABARRY (*)

(*) Țară reprezentată de o altă persoană decât un membru al parlamentului.

(¹) Prezent la 16 mai 2011.

(²) Prezent la 17 mai 2011.

(³) Prezent la 18 mai 2011.

Persoane invitate:

SUDANUL DE SUD
ARIKO
MUORWEL
DAR BOTH
AWERIAL
LOGONGA
IGGA
OKECH
YOKWE

Alte persoane prezente:

ANGOLA
DOS SANTOS
SIMBRÃO da CARVALHO
TINGAO PEDRO
ULIPAMUE
VAHEKINI

BURUNDI
MWIDOGO
NDIKUMAKO
RWANKINEZA
SINDAYIGAYA
CONGO (Republica Democrată)
EZATY
KAMBAYI
KUTEKALA KAAWA
LOMBEYA
LUTUNDULU APALA
MABAYA GIZI AMINE
MATADI NENGA GAMANDA
NKONGO BUDINA NZAU
DJIBOUTI
OMAR ABDI SAID

BOTSWANA
MANGOLE

CAMERUN
AWUDU MBAYA
DAOUDA
KOMBO GBERI
OWONA KONO
CONGO (Republica)
BETE-SIBA
IBARA
IBOVI
MENGA
MOUANGA NKEOUA
PASSI

ERITREEA
TEKLE

BURKINA FASO
OUEDRAOGO
OUOBA NABA
SANOU

CIAD
DJIMAI
MALLOUM

CÔTE D'IVOIRE
ZINSOU

ETIOPIA
TADESSE

FIJI VOCEA	GABON KOUMBA SOUVI MANGOUALA M'BA MELIGUE MENGWA	TOGA YILALA GHANA ANTWI YIADOM
GRENADA FLETCHER	GUINEEA-BISSAU CORREIA DA COSTA EMBALO FERANADES	GUYANA GOMES
JAMAICA GILBERT-ROBERTS	KENYA AFFEY KEMBI-GITTURA LABOSO	LESOTHO TIHELI
LIBERIA BARCLAY DUNAH	MALAWI BANDA CITEYEYE MWALWANDA NDISALE NKHATA GAMBATULA	MALI BA CISSE HAIDARA CISSE SYLLA
MAURITANIA ABDELLA BILAL GUELADIO OULD HAMOUD OULD ZAMEL	MAURITIUS GUNESSEE	MOZAMBIC LUCAS MALENDZA MANUEL
NAMIBIA NAHOLO	NIGERIA ABDUL'AZIZ ABDULLAHI AHMED AKWASHIKI BARRAYA SADA SOLI	PAPUA NOUA GUINEE TABERENG
SAMOA CHAN TUNG	SENEGAL SOW	SIERRA LEONE JUMU KAMARA KARGBO TORTO
INSULELE SOLOMON MA'AHANUA	AFRICA DE SUD MANAMELA MULDER SOOKLAL	SUDAN ABDEL MAGID AMIR ABEL HALIM HASSAN OMER OSMAN
SURINAM ABDOEL AJAISO RATHIPAL SOMOHARDJO	SWAZILAND NHLEKO	TANZANIA MWANJELWA
TOGO GBONE	TONGA KIOA	TUVALU LEUELU
UGANDA DOMBO KATENTA-APULI KIIZA	VANUATU JOY	ZAMBIA SIKOTA

ZIMBABWE
MLOTSHWA
MNKANDHLA
MUCHADA

CONSILIUL ACP

Usman, Ministrul planificării naționale și Președintele Comisiei naționale de planificare din cadrul guvernului federal nigerian, președinte în exercițiu al Consiliului de miniștri ACP

CONSILIUL UE

Martonyi, Ministrul de afaceri externe (Ungaria), președinte în exercițiu al Consiliului UE

UA

IGUEH OFLEH

COMITETUL AMBASADORILOR STATELOR ACP

BARAYA

COMISIA EUROPEANA

PIEBALGS, comisar responsabil cu dezvoltarea

PLEWA

SEAE

MATTHIESSEN

CESE

ANTHONY
CHIBONGA
KING

CDA

BOTO

SECRETARIATUL ACP

CHAMBAS, Cosecretar general

SECRETARIATUL UE

AGUIRIANO NALDA, Cosecretar general

ANEXA III:

ANEXĂ LA REUNIUNEA DE LUNI, 16 MAI 2011

Accreditarea delegaților neparlamentari

1. Fiji

DI. Ratu Inoke Kubuabola
Ministru al Afacerilor externe și al cooperării
Republica Fiji
Șeful delegației

2. Niger

Excelența Sa DI Abdou A Barry
Ambasador al Republicii Niger,
Ambasada Nigerului
Bruxelles
Șeful delegației

3. Nigeria

Excelența Sa DI Usman Alhaji Baraya
Ambasador al Republicii Federale Nigeria,
Ambasada Nigeriei
Bruxelles
Șeful delegației

4. Swaziland

Excelența Sa DI Joel M. Nhleko
Ambasador
Ambasada Regatului Swaziland
Bruxelles
Șeful delegației

ANEXA IV

TEXTE ADOPTATE

- Rezoluția referitoare la provocările pentru viitorul democrației și respectarea ordinii constituționale în țările ACP și UE
(ACP-EU/100.919/11/fin.)
- Rezoluția referitoare la sprijinul bugetar ca mijloc de acordare a asistenței oficiale pentru dezvoltare (ODA) în țările ACP
(ACP-EU/100.900/11/fin.)
- Rezoluția referitoare la poluarea apelor
(ACP-EU/100.915/11/fin.)
- Rezoluția referitoare la situația din Côte d'Ivoire
(ACP-EU/100.957/11/fin.)
- Rezoluția referitoare la revoltele democratice din Africa de Nord și Orientul Mijlociu: consecințe pentru țările ACP, pentru Europa și pentru întreaga lume.
(ACP-EU/100.958/11/fin.)
- Declarația cu privire la cel de al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului de la Busan, Coreea de Sud, 2011
- Declarația cu privire la cooperarea pentru un acces universal în perspectiva Reuniunii la nivel înalt privind SIDA din iunie 2011
- Amendamentele privind Regulamentul de procedură al Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE prezentate de Birou în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul de procedură

ADUNAREA PARLAMENTARĂ PARITARĂ ACP-UE

ACP-EU/100.919/11/fin.

REZOLUȚIE¹

referitoare la provocările pentru viitorul democrației și respectarea ordinii constituționale în țările ACP și UE

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

- reunită la Budapesta (Ungaria) între 16-18 mai 2011,
- având în vedere articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Carta africană privind democrația, alegerile și guvernarea și, în special, articolul 3 alineatul (2), articolul 3 alineatul (10), articolele 10, 14, 15, 18-21 și 23-26 din aceasta,
- având în vedere Declarația Uniunii Africane din 2002 cu privire la principiile care guvernează alegerile democratice în Africa (2002),
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966,
- având în vedere Acordul de parteneriat ACP-CE („Acordul de la Cotonou”) și în special articolul 9 alineatul (1), articolul 9 alineatul (2) paragraful 2, articolul 9 alineatul (3), articolul 20 litera (d) și articolul 33 litera (a),
- având în vedere Tratatul Uniunii Europene, în special articolele 2, 10 (care prevede că funcționarea Uniunii se întemeiază pe principiul democrației reprezentative), articolul 11 alineatul (4), articolul 21 alineatul (1) și articolul 21 alineatul (2),
- având în vedere Tratatul de cooperare UE–SADC din 1994,
- având în vedere Protocolul SADC privind cooperarea în domeniul politic, al apărării și securității, în special articolele 4 și 5,
- având în vedere Carta CARICOM a societății civile din 19 februarie 1997, în special articolul VI,

¹ Adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 18 mai 2011 la Budapesta (Ungaria).

- având în vedere Declarația OUA/UA privind principiile care guvernează alegerile democratice în Africa, AHG Declarația 1 (XXXVIII) și Orientările generale UA pentru misiunile de observare electorală și monitorizare din Uniunea Africană – X/CL/35 (III), Anexa II,
 - având în vedere rezoluția referitoare la provocările integrării democratice a diversității etnice, culturale și religioase în țările ACP și UE (ACP-EU/100.460/09/fin),
 - având în vedere rezoluția referitoare la alegerile și procesele electorale în țările ACP și UE (ACP-EU/100.123/07/fin),
 - având în vedere Acordul politic global din 15 septembrie 2008 privind Zimbabwe,
 - având în vedere Decizia 13283/10 a Consiliului de modificare și extindere a perioadei de aplicare a Deciziei 2007/641/CE privind încheierea consultărilor cu Republica Fiji în temeiul articolului 96 din Acordul de parteneriat ACP-UE și al articolului 37 din Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri politice (ACP-UE/100.919/11/fin.),
- A. întrucât democrația nu este echivalentă cu un nivel de dezvoltare economică; întrucât țările ACP și UE împărtășesc valori și principii universale în domeniul democrației, buneii guvernante și drepturilor omului și întrucât democrația este un obiectiv comun care se află în centrul cooperării UE-ACP;
 - B. întrucât democrația este un sistem politic în care suveranitatea le aparține cetățenilor;
 - C. întrucât democrația nu se referă doar la îndeplinirea condițiilor teoretice pentru libertate, ci și la un sistem operativ care oferă instrumente corecte și accesibile pentru ca toți cetățenii să își îmbunătățească existența cotidiană; întrucât Uniunea Europeană ar trebui să fie conștientă de criticile formulate frecvent conform cărora, atunci când evaluează situații din țări terțe, se concentrează uneori prea mult asupra aspectelor teoretice ale democrației, uitând în același timp să analizeze în ce măsură se realizează o societate cu adevărat democratică;
 - D. întrucât principiile democratice nu trebuie să fie eclipsate de urmărirea stabilității economice și sociale;
 - E. întrucât alegerile libere și corecte sunt vitale, dar insuficiente pentru adevărata democrație, din moment ce democrația este o căutare permanentă, pentru care este necesară respectarea pluralismului, a principiul majorității și a drepturilor minorităților, a statului de drept și a unui cadru juridic în care niciun partid să nu poată modifica Constituția în avantajul propriu;

- F. întrucât normele constituționale privind succesiunea la putere și drepturile fundamentale nu ar trebui să fie ambigue sau să reprezinte un subiect potențial de interpretare aleatorie;
- G. întrucât formarea guvernului după alegeri generează adesea provocări semnificative la adresa democrației, în special atunci când există înțelegeri privind repartizarea puterii;
- H. întrucât atât țările UE, cât și țările ACP au un interes comun puternic în dezvoltarea continuă a democrației și în stabilirea unui constituționalism care să funcționeze corect;
- I. întrucât dezvoltarea umană, economică și socială permite ca democrația parlamentară să funcționeze mai ușor;
- J. întrucât integritatea afacerilor publice și a gestionării fondurilor publice se află în centrul bunei guvernante și a statului de drept; întrucât liderii politici trebuie să fie trași la răspundere din punct de vedere politic și juridic pentru însușirea fondurilor publice pentru uzul în interes personal;
- K. întrucât aceleași principii trebuie să se aplice pretutindeni și nu trebuie să se supună „standardelor” naționale sau regionale specifice;

I. Principii democratice

1. subliniază că fundația pentru o democrație solidă constă în universalitatea drepturilor, egalitatea tuturor cetățenilor în fața legii și libertatea individuală; subliniază că este esențial ca într-o țară toate culturile, religiile și grupurile etnice să fie respectate;
2. reamintește că toate sistemele democratice se bazează pe o constituție și jurisdicția asociată și subliniază importanța garantării respectării principiului independenței sistemului judiciar;
3. subliniază că echilibrul puterilor (executivă, legislativă, judecătorească) este o condiție *sine qua non* pentru exercitarea democrației;
4. subliniază importanța consultării periodice a poporului prin alegeri și referendumuri libere, corecte și nedenaturate, precedate de campanii de informare și dezbateri ample;
5. subliniază importanța unui sistem pluralist de partide politice și a definirii clare a statutului opoziției;
6. subliniază valorile și obiectivele comune ale țărilor UE și ACP privind democrația și buna guvernare; subliniază, totuși, faptul că fiecare țară are propriile particularități culturale și istorice și că aceste diferențe trebuie respectate;

7. subliniază că o societate nu poate fi cu adevărat democratică fără mijloace de comunicare libere, independente și pluraliste;
8. îndeamnă la vigilență în privința sistemelor electorale, atât în statele membre ale UE, cât și în statele membre ale ACP; avertizează împotriva unor practici precum remanierea arbitrară a circumscripțiilor, manipularea listelor electorale, favorizarea din partea judecătorilor în litigii legate de constituționalitate sau alegerile electorale și modelarea sau modificarea unei constituții pentru a răspunde aspirațiilor celor care se află la putere;
9. subliniază că alegerile și democrația reprezentativă nu trebuie să constituie o problemă, ci o soluție, ceea ce înseamnă că:
 - trebuie să fie libere și corecte;
 - învinsul trebuie să accepte rezultatele și să le conteste numai prin mijloace constituționale;
 - majoritatea trebuie să respecte minoritățile, separarea puterilor în stat și independența sistemului judiciar;
10. subliniază necesitatea imperioasă de a aborda problemele cotidiene, cum ar fi sărăcia, lipsa de servicii medicale accesibile și corupția, care contribuie la impresia populației că democrația nu le-a îmbunătățit viața de zi cu zi;

II. Instituții democratice

11. subliniază importanța unui echilibru și a unei separări clare a puterilor;
12. recomandă ca în textele constituțiilor să se definească în mod clar normele privind separarea puterilor și să se specifice cadrul instituțional corespunzător; își exprimă rezervele cu privire la constituțiile flexibile care sunt supuse unor modificări frecvente;
13. subliniază rolul pe care parlamentele trebuie să îl joace în supravegherea executivului;
14. își exprimă speranța că Adunarea Parlamentară Paritară (APP) ACP-UE va juca un rol-cheie în schimbul de opinii, de experiență și de practici în domeniul activității parlamentare;
15. pledează pentru introducerea unor instituții și mecanisme care să prevină monopolurile asupra bogăției și corupția;
16. recomandă ca normele privind succesiunea politică să fie definite în mod clar, avertizând în același timp în legătură cu constituțiile care se pot modifica ușor;
17. susține ca drepturile constituționale fundamentale să fie elaborate în așa fel încât toate restricțiile permise să fie clar definite și limitate și să se subordoneze strict interesului general;

18. recunoaște că, deși acordurile de partajarea puterii se pot dovedi utile în cazul unor crize grave, aceste măsuri ar trebui luate numai în circumstanțe excepționale și pentru o perioadă limitată; subliniază că partajarea puterii poate conduce la absența unei opoziții adevărate, critice, așa cum se întâmplă, de exemplu, în Zimbabwe și Kenya; subliniază că partajarea puterii este relativ diferită de guvernul de coaliție;
19. avertizează asupra faptului că divizarea puterii în conformitate cu acordurile de partajare a acesteia nu este niciodată definită în mod clar, ceea ce creează chiar mai multe conflicte, cu riscul ca opinia societății civile să fie trecută cu vederea, din moment ce aceste acorduri constituie frecvent acorduri între elitele partidelor politice;
20. subliniază că un statut al opoziției este esențial pentru exercitarea democrației, după cum sunt normele stricte cu privire la finanțarea partidelor politice;
21. reamintește că alocarea resurselor de stat trebuie să fie strict controlată în timpul campaniilor electorale;
22. subliniază că toate alegerile trebuie să fie libere, echitabile și nedenaturate și că rezultatele trebuie să fie respectate cu scrupulozitate; subliniază că încercările de a folosi alegerile ca instrument reprezintă o amenințare la adresa democrației;

III. Provocări democratice

23. salută creșterea numărului de alegeri democratice pe continentul african, solicitând în același timp, continuarea monitorizării atente a alegerilor, nu numai în timpul alegerilor, ci și înainte de acestea, dar și, mai presus de toate, după alegeri, și reafirmă rolul central jucat de comisiile electorale naționale independente, inclusiv sprijinul financiar; subliniază că acestea din urmă sunt de multe ori subfinanțate; subliniază importanța asigurării că autoritățile naționale și internaționale competente monitorizează alegerile;
24. pentru promovarea democrației, recomandă măsuri care să asigure prezența cetățenilor în toate dimensiunile sale politice, economice și sociale, prin intermediul unui set de norme specifice și al unui sistem educațional de înaltă calitate;
25. subliniază rolul pozitiv jucat de armată în Guinea și Niger în asigurarea tranziției către democrație; speră că toți membrii autorităților de tranziție nu își vor prezenta candidatura în cadrul alegerilor pentru revenirea la democrație;
26. condamnă angajamentul redus printre unii lideri din țările ACP față de valorile democratice, adesea reflectate în poziția dominantă a suveranității sacre a tradiției;
27. regretă absența echipelor de observare ale UE la alegerile anterioare, de exemplu, la ultimele alegeri din Rwanda, și solicită o intensificare a misiunilor comune autonome ACP-UE în viitor, combinând experiența vastă și variată a celor două

părți; subliniază valoarea adăugată considerabilă a cooperării între reprezentanții naționali ai țărilor ACP și UE în timpul acestor misiuni;

28. regretă amenințarea la adresa democrației reprezentată de corupție, de asemenea în cadrul UE;
29. avertizează împotriva reformelor constituționale sau modificărilor electorale introduse la nivelul legislației chiar înaintea alegerilor și subliniază pericolul ca aceste modificări să influențeze rezultatele votului;
30. salută, pe de altă parte, poziția din ce în ce mai fermă a parlamentelor mai multor națiuni, rezistența deosebită a Parlamentului din Nigeria în fața modificării constituției pentru un mandat prezidențial terț în 2006 fiind un exemplu remarcabil; încurajează consultarea periodică și luarea în considerare a pozițiilor exprimate de parlamentele naționale;
31. salută alegerile prezidențiale pașnice din Niger din martie 2011 și subliniază că acestea reprezintă o piatră de hotar în procesul tranziției spre democrație; salută, de asemenea, referendumul bine organizat și pașnic cu privire la independența Sudanului de Sud din ianuarie 2011, care a demonstrat voința celor două părți de a soluționa problema independenței într-un mod pașnic;
32. condamnă refuzul președintelui Republicii Cote d'Ivoire aflat la sfârșit de mandat, Laurent Gbagbo, de a accepta rezultatele stabilite de Comisia electorală independentă și confirmate de ONU;
33. susține dreptul cetățenilor de a-și exprima voința de schimbare politică prin demonstrații pașnice și sprijină mișcările democratice de demonstrație în masă ale persoanelor care trăiesc sub dictatură; condamnă utilizarea disproporționată a forței armate pentru a suprima aceste demonstrații;

IV. Măsuri concrete

34. salută intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care extinde competențele Parlamentului European în vederea consolidării dimensiunii democratice a acțiunilor sale;
35. invită toate țările să ratifice Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și regretă faptul că libertatea de gândire și drepturile culturale nu sunt garantate în mod suficient în mai multe țări ACP; încurajează dezbaterile comune între statele membre ale UE și țările ACP pe aceste teme;
36. susține eforturile, și recunoaște importanța activității UA, Caricom, Comesa, a Agenției Interguvernamentale pentru Dezvoltare (IGAD) și a Comunității de Dezvoltare a Africii de Sud (SADC) și salută inițiative precum PIANZEA¹; subliniază necesitatea unor măsuri concrete, cum ar fi pregătirea suplimentară a observatorilor electorali în cadrul IGAD și SADC;

¹ Rețeaua administratorilor electorali din Insulele din Pacific, Australia și Noua Zeelandă.

37. subliniază necesitatea de a consolida, prin formare și reconversie profesională, capacitatea intrinsecă a celor chemați să conducă instituțiile și organismele democratice (Curtea Constituțională, comitetele electorale naționale independente) implicate în desfășurarea alegerilor, cu scopul de a raționaliza, acolo unde este posibil, diversele operațiuni din procesul electoral și de a evita capcanele care conduc deseori la crize postelectorale majore;
38. solicită o accentuare în domeniul educației a conceptului de democrație în țările ACP și UE; se angajează să analizeze posibile măsuri în cadrul APP;
39. încurajează statele membre ale UE și ACP să facă eforturi pentru a împărtăși cele mai bune practici în domeniul dreptului constituțional, de exemplu prin organizarea de misiuni reciproce de schimb la nivel de experți;
40. se angajează să continue monitorizarea tendințelor democratice și reafirmă necesitatea de a adopta măsuri corespunzătoare în temeiul articolului 96 din Acordul de la Cotonou atunci când un stat membru al UE sau ACP nu își îndeplinește obligațiile care îi revin, astfel cum a procedat recent Consiliul UE cu privire la Madagascar și Fiji;
41. încredințează copreședinților sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului ACP-UE, Comisiei Europene, Comisiei Uniunii Africane și Parlamentului Pan-african.

ADUNAREA PARLAMENTARĂ PARITARĂ ACP-UE

ACP-EU/100.900/11/fin.

REZOLUȚIE¹

referitoare la sprijinul bugetar ca mijloc de acordarea a asistenței oficiale pentru dezvoltare (ODA) în țările ACP

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

- reunită la Budapesta (Ungaria) între 16-18 mai 2011,
- având în vedere articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Acordul de parteneriat ACP-UE semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 și revizuit în 2005 și 2010, și în special articolele 1, 2, 9, 33 și 61,
- având în vedere Declarația Mileniului, adoptată de ONU la 18 septembrie 2000, care definește Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) ca fiind obiective stabilite în comun de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU intitulată „Respectarea promisiunii: uniți pentru atingerea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului” adoptată în cadrul summitului privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, desfășurat la New York între 20-22 septembrie 2010,
- având în vedere Declarația de la Paris din 2 martie 2005 privind eficiența ajutorului și Agenda pentru acțiune de la Accra din 4 septembrie,
- având în vedere Consensul european pentru dezvoltare,
- având în vedere Raportul anual pentru 2010 privind politicile de dezvoltare și asistență externă ale Uniunii Europene și punerea acestora în aplicare în 2009,
- având în vedere Cartea verde a Comisiei, intitulată „Viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor terțe” din 19 octombrie 2010,
- având în vedere Raportul anual referitor la activitățile finanțate de al optulea, al nouălea și al zecelea Fond european de dezvoltare (FED) din 9 noiembrie 2001², ,

¹ Adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 18 mai 2011, la Budapesta (Ungaria).

² JO C 303, 9.11.10, p. 243.

- având în vedere Raportul special nr. 11/2010 al Curții Europene de Conturi intitulat „Gestiunea sprijinului bugetar general, asigurată de Comisie, în țările ACP și în țările din Asia și din America Latină”,
 - având în vedere studiul efectuat de Departamentul Tematic din cadrul Direcției Generale Politici Externe a Parlamentului European privind „Monitorizarea suportului bugetar în țările în curs de dezvoltare: o analiză comparativă a mecanismelor de control național asupra sprijinului bugetar în țările în curs de dezvoltare” din 15 iulie 2010,
 - având în vedere rezoluția sa referitoare la eficiența ajutorului și la definiția ajutorului public pentru dezvoltare, adoptată în Port Moresby la 28 noiembrie 2008¹,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare economică, finanțe și comerț (ACP-UE/100.900/11 /fin.),
- A. întrucât cooperarea pentru finanțarea dezvoltării ACP-UE reprezintă un parteneriat bazat pe strategiile de dezvoltare ale statelor ACP și pe drepturile și obligațiile reciproce care asigură eficiența și coordonarea ajutorului;
 - B. întrucât țările donatoare și parteneri deopotrivă doresc să răspundă problemelor emergente legate de eficiența ajutorului, astfel încât asistența oficială pentru dezvoltare (ODA) să se traducă pe deplin în efecte pozitive asupra vieții oamenilor prin eradicarea sărăciei și promovarea păcii și a prosperității;
 - C. întrucât sprijinul bugetar a devenit o modalitate de ajutor din ce în ce mai importantă și întrucât Comisia Europeană urmărește să mărească sprijinul bugetar de la 25 % din fondurile programabile în cadrul celui de-al 9-lea Fond european de dezvoltare (FED) la aproape 50 % din ajutorul programabil în cadrul celui de-al 10-lea Fond european de dezvoltare (FED);
 - D. întrucât sprijinul bugetar a contribuit la creșterea nivelului angajamentelor și utilizării resurselor FED în multe state ACP;
 - E. întrucât în 2009 sprijinul bugetar a reprezentat 28 % (2,32 miliarde de euro) din toate angajamentele bugetare UE și FED și întrucât sprijinul bugetar general (SBG) s-a ridicat la 860 de milioane de euro și a reprezentat 35 % din toate operațiunile noi de sprijin bugetar (toți beneficiarii au fost țări ACP), în timp ce sprijinul bugetar sectorial (SBS) a reprezentat 33 % din noile angajamente bugetare de sprijin pentru ACP; întrucât valoarea și orientarea sprijinului bugetar acordat bilateral de către statele membre ale UE variază în mod considerabil;
 - F. întrucât unul dintre obiectivele sprijinului bugetar este de a îmbunătăți dialogul politic dintre țările furnizoare de ajutor și țările beneficiare, dat fiind că are loc în cadrul unui parteneriat furnizor-beneficiar pentru stabilirea priorităților și evaluare, ceea ce ajută la alinierea contribuțiilor furnizorilor la nevoile și

¹ JO C 61, 16.3.2009, p. 26.

preferințele specifice ale țării, cu scopul de a promova strategiile naționale de reducere a sărăciei sau strategiile sectoriale;

- G. întrucât sprijinul bugetar, în conformitate cu principiul însușirii responsabilității, utilizează sisteme naționale (mai degrabă decât duplicarea structurilor și instituțiilor din țările partenere), în vederea creșterii previzibilității și evitării fragmentării ajutorului, birocrăției și costurilor de tranzacționare atât pentru țările furnizoare de ajutoare, cât și pentru cele partenere;
 - H. întrucât o cooperare mai strânsă între țările furnizoare de ajutor este încă necesară și întrucât sprijinul bugetar permite o mai bună armonizare a acțiunilor acestora;
 - I. întrucât sprijinul bugetar considerat delicat din punct de vedere politic, dar este un instrument de ajutor care nu ar trebui să fie împovărat cu cerințe politice;
 - J. întrucât sprijinul bugetar nu ar trebui acordat acolo unde corupția este evidentă;
 - K. întrucât sprijinul bugetar poate contribui la consolidarea capacităților instituționale și la îmbunătățirea responsabilizării și controlului părților interesate interne; întrucât, cu toate acestea, succesul său este determinat de capacitatea guvernelor de a-și planifica, executa și justifica cheltuielile publice; întrucât cerințele interne privind răspunderea sunt cruciale pentru guvernare;
 - L. întrucât societatea civilă trebuie să fie suficient de implicată în dialogul privind sprijinul bugetar, în punerea în aplicare a programelor de sprijin bugetar și în evaluarea cheltuielilor bugetare și întrucât parlamentele trebuie să joace un rol plener în ceea ce privește monitorizarea și evaluarea, atât de la bază la vârf, cât și de la vârf către bază; întrucât instituțiile de audit au un rol important în monitorizarea și sprijinul bugetar pentru audit;
1. subliniază că sprijinul bugetar, ca mijloc de asistență financiară pentru dezvoltare, ar trebui să se concentreze pe reducerea sărăciei și îndeplinirea ODM prin intermediul creșterii sustenabile a cheltuielilor publice și poate fi eficient doar dacă ambii parteneri își asumă responsabilitățile într-un parteneriat real;
 2. solicită țărilor furnizoare să sporească ajutorul care trece prin sistemele bugetare naționale până la nivelul de 50% promis, ținând cont de criteriile de eligibilitate; invită Comisia Europeană și țările ACP interesate să acționeze pentru încheierea de contracte de tip ODM;
 3. invită Comisia să utilizeze sprijinul bugetar ca modalitate principală de ajutor, cu condiția ca criteriile de eligibilitate prevăzute în Acordul de la Cotonou să fie respectate, și să încurajeze obiectivul colectiv al UE legat de sprijinul bugetar;
 4. invită Comisia să efectueze și să împărtășească cu țările furnizoare de ajutor și cu cele beneficiare evaluări pe țară ale potențialelor riscuri și avantaje pe care le implică sprijinul bugetar, care să dea posibilitatea de alegere a domeniului de aplicare, amplitudinii, modalităților și rolului sprijinului bugetar în fiecare țară parteneră; observă, în acest context, că sprijinul bugetar într-un volum

semnificativ ar putea fi problematic acolo unde nu au fost impuse o stabilitate macroeconomică și o disciplină fiscală elementară;

5. invită UE să adopte o abordare dinamică și progresivă a sprijinului bugetar, odată cu îmbunătățirea capacității în țările partenere;
6. invită UE să dezvolte și să gestioneze sprijinul bugetar prin încercarea de a exploata complementaritatea cu alte modalități de ajutor și prin promovarea alinierii și coordonării între diferitele instrumente de sprijin bugetar general și sectorial; invită Comisia să examineze implicațiile descentralizării unei părți din sprijinul bugetar;
7. solicită țărilor furnizoare să intensifice coordonarea și previzibilitatea ajutorului și să simplifice procedurile; subliniază că țările furnizoare de sprijin bugetar ar trebui să fie pregătite pentru un angajament de lungă durată cu țările partenere într-un spirit al coerenței politicilor pentru dezvoltare;
8. încurajează Comisia să își mențină abordarea dinamică privind criteriile de eligibilitate; solicită ca indicatorii de performanță să fie stabiliți împreună cu țările ACP pe baza unui dialog aprofundat și să fie evaluați în raport cu rezultatele în ceea ce privește eradicarea sărăciei și realizarea ODM, precum și în alte domenii prioritare stabilite prin acordul comun al țărilor furnizoare de ajutor și al celor beneficiare;
9. subliniază faptul că sprijinul bugetar nu ar trebui să fie legat de condiționalitatea politică și că dialogul politic trebuie să aibă loc la nivelul unei cooperări și al unui parteneriat global, și nu în cadrul instrumentelor de ajutor individual, cum ar fi sprijinul bugetar; subliniază, cu toate acestea, importanța dialogului politic la nivel înalt pentru utilizarea eficientă a sprijinului bugetar;
10. invită UE să abordeze în mod sistematic problema controlului parlamentar asupra sprijinului bugetar în cadrul dialogului politic; reamintește faptul că includerea ajutorului în buget constituie un pas important către intensificarea controlului parlamentar asupra ajutorului; invită guvernele țărilor beneficiare să furnizeze parlamentelor lor informațiile necesare pentru a trage la răspundere executivul și invită parlamentarii să facă uz de prerogativele de care dispun;
11. invită țările partenere să întemeieze sprijinul bugetar pe planuri naționale ferme și detaliate de reducere a sărăciei și invită țările beneficiare să utilizeze fondurile pentru a îmbunătăți accesul universal la serviciile publice de bază și pentru a reduce coeficientul de sărăcie;
12. solicită consolidarea capacităților în toate ministerele pentru a asigura o mai mare responsabilizare a celor mai sărace dintre acestea și creșterea eficienței cheltuielilor strategice, în principal în domeniile legate de sănătate, educație, ocuparea forței de muncă, agricultură și infrastructură;
13. invită UE să aplice integrarea principiului egalității de gen prin utilizarea unor indicatori defalcați pe sexe și invită țările partenere să includă o perspectivă de gen în procesul bugetar și să promoveze dialogul cu organizațiile femeilor;

14. subliniază că sprijinul bugetar nu ar trebui să fie legat de îndeplinirea condițiilor economice care sunt de natură să împiedice dezvoltarea țărilor ACP;
15. reamintește că consolidarea sistemică a finanțelor publice constituie o parte importantă a unei strategii ample de combatere a corupției, ceea ce necesită supravegherea constantă de către țările beneficiare;
16. invită atât guvernele țărilor furnizoare de ajutor, cât și pe cele ale țărilor beneficiare să se concentreze pe asigurarea transparenței și responsabilității bugetare depline, deoarece acestea sunt esențiale pentru buna guvernare economică și politică; subliniază necesitatea de a dialoga în mod constant cu parlamentele naționale, autoritățile locale și actorii fără caracter statal și de a consolida capacitățile parlamentelor și instituțiilor de audit în vederea consolidării responsabilității naționale, sistemelor publice de gestionare financiară și mecanismelor de monitorizare;
17. invită țările furnizoare de ajutor și pe cele beneficiare să asocieze sprijinului bugetar măsuri de consolidare a sistemelor publice de gestionare financiară și a capacității de audit, să mărească consolidarea parlamentelor și să susțină actorii fără caracter statal; invită țările ACP și Comisia să pună în aplicare, în contextul revizuirii intermediare a intra-ACP și PAR în cadrul celui de-al 10-lea FED, un program intra-ACP care să susțină dezvoltarea capacităților în țările ACP interesate printr-un program de învățare reciprocă și de sprijin în vederea îmbunătățirii gestiunii financiare publice necesare pentru sprijinirea reformelor rapide și mai ambițioase;
18. subliniază că mai multe informații privind sprijinul bugetar în țările furnizoare de ajutor și în cele partenere vor spori transparența și răspunderea și vor contribui la o mai mare eficiență a acestui instrument; solicită o evaluare sistematică a studiilor de evaluare cu scopul de a identifica eventualele deficiențe și de a îmbunătăți astfel, punerea în aplicare;
19. recomandă ca partenerii să standardizeze pe cât posibil criteriile de evaluare pentru sprijinul bugetar pentru a asigura o mai bună monitorizare și evaluare a acestei modalități de ajutor;
20. invită Comisia, Consiliul UE și statele membre ale UE să furnizeze resurse adecvate pentru cel de al 11-lea FED, bazându-se pe resursele celui de al 10-lea FED, în conformitate cu angajamentul de a aloca 0,7 % din VNB pentru ODA până în 2015 și ținând seama de necesitatea de finanțare a noilor obligații convenite în cea de-a doua revizuire finalizată recent a Acordului de la Cotonou;
21. încredințează copreședinților sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului de miniștri ACP-UE, Comisiei Europene, Parlamentului European, și parlamentelor naționale și regionale ale statelor membre ale ACP și UE.

ADUNAREA PARLAMENTARĂ PARITARĂ ACP-UE

ACP-EU/100.915/11/fin.

REZOLUȚIE¹

referitoare la poluarea apelor

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

- reunită la Budapesta (Ungaria) între 16-18 mai 2011,
- având în vedere articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite 64/292 intitulată „Dreptul omului la apă și igienă”,
- având în vedere Rezoluția 15/9 a Consiliului Drepturilor Omului din cadrul Organizației Națiunilor Unite intitulată „Drepturile omului și accesul la apă potabilă și igienă”,
- având în vedere Declarația Mileniului, adoptată de Organizația Națiunilor Unite la 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) drept criterii convenite în comun de comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei, în special Obiectivul 7,
- având în vedere raportul din iulie 2009 al Secretarului General al ONU privind implementarea Declarației Mileniului,
- având în vedere raportul Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) intitulat „Dincolo de răscruce: realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”, publicat în ianuarie 2010,
- având în vedere raportul PNUD, UNFPA, UNICEF și PAM intitulat „Stocktaking on the Millennium Development Goals” (Bilanț privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului), publicat în ianuarie 2010,
- având în vedere raportul PNUD (Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare) din 2006 privind dezvoltarea umană, intitulat „Dincolo de criza de apă: puterea, sărăcia și criza globală de apă”,
- având în vedere raportul anual (2010) intitulat „Evaluarea ONU a condițiilor de igienă și a apei potabile”,

¹ Adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 18 mai 2011, la Budapesta (Ungaria).

- având în vedere raportul UNICEF intitulat „Progress for children – Achieving the MDGs with equity” (Progres pentru copii: îndeplinirea ODM în mod echitabil), publicat în septembrie 2010,
 - având în vedere planul de acțiune în douăsprezece puncte în sprijinul Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, publicat de Comisia Europeană la 21 aprilie 2010,
 - având în vedere reuniunea plenară la nivel înalt a Adunării Generale a ONU pe tema Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, care a avut loc la New York, între 20-22 septembrie 2010,
 - având în vedere Planul de acțiune pentru apă al G8, adoptat la Evian în 2003, și rapoartele conexe ulterioare,
 - având în vedere rapoartele de evaluare ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), publicate în 1990, 1995, 2001 și 2007,
 - având în vedere rezoluția referitoare la apă în țările în curs de dezvoltare, adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 23 noiembrie 2006, la Bridgetown (Barbados),
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri sociale și mediu (ACP-UE/100.915/11/fin.),
- A. întrucât Adunarea Generală a ONU și Consiliul Drepturilor Omului au recunoscut că accesul la apă potabilă și igienă este un drept fundamental;
 - B. întrucât apa este o resursă esențială pentru viață și sănătate și un bun public, și nu doar o marfă și întrucât, deși accesul la apă este un drept fundamental, societatea și indivizii poartă responsabilitatea pentru gestionarea acesteia într-un mod sustenabil;
 - C. întrucât ODM 7 include obiectivul specific de înjumătățire, până în 2015, a numărului de persoane fără acces sustenabil la apă potabilă sigură și la condiții de igienă de bază; întrucât, în ciuda tuturor progreselor care au fost înregistrate, țările din Africa Subsahariană, așa cum stau lucrurile în prezent, nu vor atinge acest Obiectiv de dezvoltare a mileniului; întrucât aprovizionarea cu apă potabilă și igiena continuă să constituie probleme, mai ales în afara orașelor;
 - D. întrucât, în conformitate cu cele mai recente cifre ale ONU, aproape 900 de milioane de persoane din lume nu au astăzi acces la apă potabilă, 2,6 miliarde de persoane nu au acces la condiții de igienă de bază, iar apa contaminată este a doua cauză a mortalității infantile în lume;
 - E. întrucât atingerea ODM 7 ar crea un surplus de 322 de milioane de zile lucrătoare suplimentare și ar permite sectorului de sănătate să economisească 7 miliarde de dolari anual; întrucât, în plus, pentru fiecare dolar investit în igienă și apă potabilă, câștigul în termeni de dezvoltare economică este între 3 și 34 de dolari;

- F. întrucât femeile și fetele, care sunt responsabile pentru colectarea apei și îngrijirea bolnavilor, sunt primele care sunt afectate de lipsa de apă sigură și întrucât accesul la apă potabilă este esențial pentru sănătatea mamei; întrucât, în plus, distanțele care trebuie să fie acoperite pentru a avea acces la apă curată și lipsa condițiilor de igienă în școli au un efect negativ asupra accesului la educație, pentru fete în special;
- G. întrucât statele membre ale UE se numără printre donatorii principali în sectorul apei și se pot baza pe o bogată experiență în cooperarea internațională pentru dezvoltare și gestionarea apelor;
- H. întrucât Inițiativa Uniunii Europene privind apa, lansată în cadrul summitului mondial pentru dezvoltare durabilă (Johannesburg, septembrie 2002), a fost concepută ca o abordare integrată a gestionării resurselor de apă, în scopul de a realiza ODM și obiectivele de dezvoltare durabilă pentru apă potabilă și igienă;
- I. întrucât 70 % din deșeurile industriale netratate din țările în curs de dezvoltare sunt eliminate în apă, poluând rezervele de apă;
- J. întrucât, din cauza lungimii cursurilor râurilor și a sistemelor de apă asociate, problema poluării apei este una transfrontalieră, care necesită măsuri comune;
- K. întrucât UE a adoptat în 2002 Directiva-cadru privind apa pentru a-și raționaliza abordarea față de problemele legate de apă și pentru a introduce o obligație generală de a proteja mediul și un standard minim pentru toate apele de suprafață;
- L. întrucât schimbările climatice au o influență asupra accesului la apă sigură și igienă, iar raportul din 2007 al IPCC a concluzionat că schimbările climatice ar putea atinge proporții dramatice până în 2050,
1. consideră că, având în vedere importanța apei ca resursă vitală, accesul la apă curată este un drept fundamental al omului și că trebuie să fie garantat, în special pentru prepararea produselor alimentare și igienă; adaugă că accesul la apă este, de asemenea, esențial pentru producție; consideră că accesul la apă trebuie utilizat ca indice al dezvoltării umane;
 2. subliniază că prevenirea poluării apei are o importanță economică mai mare decât orice altă formă de tratare și de purificare a apei după uzul menajer și în alte scopuri;
 3. subliniază că problema apei și a poluării acesteia constituie o problemă transversală și ar trebui făcută obiectul unei abordări multidisciplinare și multilaterale, care să combine viabilitatea economică, solidaritatea socială, protecția locurilor de muncă, responsabilitatea ecologică, principiul precauției și utilizarea rațională, astfel încât să nu compromită nevoile generațiilor viitoare;
 4. consideră investițiile în infrastructura și serviciile de apă drept catalizator pentru dezvoltare, deoarece serviciile hidraulice îmbunătățite vor oferi locuri de muncă

pentru comunitățile locale, timp liber pentru alte activități productive și vor promova dimensiunea socială la nivel local;

5. subliniază importanța dialogului dintre instituții și populația locală pe parcursul procesului decizional privind resursele de apă cu scopul de a facilita participarea tuturor părților interesate, de a îndeplini nevoile reale ale utilizatorilor și de a alege soluții care să țină cont de schimbările climatice, de mediu și de competențele disponibile pentru instalarea și întreținerea sistemelor de distribuție a apei potabile; subliniază nevoia unei strategii adecvate de comunicare, de măsuri de instruire și de promovare cu privire la importanța apei curate;
6. subliniază importanța finanțării micro și macroproiectelor pentru a asigura o îmbunătățire durabilă a condițiilor locale și subliniază nevoia de o mai bună informare privind posibilele surse de sprijin;
7. subliniază necesitatea de a avea un cadru juridic adecvat care să garanteze accesul la apă, inclusiv la apa potabilă, calitatea și utilizarea responsabilă a acesteia; recomandă punerea în aplicare a principiului „poluatorul plătește”; reamintește că adoptarea legislației privind protecția apei potabile trebuie să reprezinte o prioritate pentru guverne;

Poluarea produsă de apele uzate

8. subliniază că accesul sigur la apă curată, evacuarea corespunzătoare a apelor uzate și igiena apei sunt premise importante pentru sănătatea publică, deoarece acestea contribuie la reducerea ratelor mortalității provocate de bolile cauzate de calitatea apei, în special în rândul copiilor; constată că Organizația Națiunilor Unite a recunoscut accesul la condiții de igienă ca fiind unul dintre drepturile omului, pe poziție de egalitate cu dreptul la apă potabilă sigură;
9. subliniază totuși că asigurarea unui acces larg în condiții de siguranță la apă potabilă prin intermediul rețelelor de distribuție a apei potabile și de evacuare a apelor uzate este costisitoare și că va fi constitui o dificultate pentru capacitățile financiare limitate ale multor țări ACP; cu toate acestea, reamintește că acest lucru ar trebui să fie una din prioritățile autorităților; recomandă utilizarea mai intensă a puțurilor în sate și în bidonviluri cu o creștere foarte rapidă a populației și utilizarea unor soluții inovatoare, de exemplu, utilizarea tabletelor de clor pentru a combate unele boli, precum holera, care sunt cauzate de inundațiile din ce în ce mai frecvente;
10. subliniază necesitatea de a diminua deșeurile ori de câte ori există un risc de penurie de apă și de a optimiza utilizarea apei, în special prin reutilizare, ținând cont în același timp, de scopurile multiple ale apei și dezvoltând un simț al răspunderii în rândul utilizatorilor;
11. consideră că trebuie încurajate abordările inovatoare privind echilibrarea ciclului apei, cum ar fi tehnologiile alternative adaptate la situația locală și utilizarea materiei organice ca îngrășământ;

12. subliniază că o aprovizionare adecvată și sigură cu apă potabilă poate fi garantată doar prin strategii pe termen lung și că, pentru a realiza acest lucru, trebuie să fie încurajate cele mai puțin costisitoare și cele mai inovatoare, eficiente și sustenabile tehnologii de tratament, dacă este necesar prin transfer de tehnologie, fără a neglija dimensiunea ecologică și ținând seama de situația din teritoriu, în consultare cu populația locală;
13. subliniază importanța celui de-al doilea instrument financiar ACP-UE pentru apă și sprijină proiectele din cadrul acestuia, cărora li s-au alocat 200 de milioane de euro din cel de al 10-lea Fond european de dezvoltare, în asigurarea alimentării cu apă și a condițiilor de igienă de bază pentru populațiile cele mai defavorizate, ajutând la îmbunătățirea guvernantei și gestionării resurselor de apă și contribuind la dezvoltarea durabilă și întreținerea infrastructurii de apă; reamintește totuși că orice decizie în acest sens trebuie să fie luată cât mai aproape posibil de persoanele în cauză;

Poluarea industrială și agricolă

14. ia act de creșterea producției agricole, a mineritului, a producției industriale, a generării de energie electrică, a silviculturii și a altor activități economice în țările ACP, ceea ce produce schimbări ale caracteristicilor chimice, biologice și fizice ale apei în moduri care pot amenința sănătatea umană, ecosistemele și biodiversitatea;
15. invită țările ACP și statele membre ale UE să abordeze poluarea râurilor cu produse chimice toxice și metale grele, care reprezintă o sursă majoră de poluare a apei în țările UE, precum și în unele țări ACP; solicită ca toate măsurile posibile să fie luate pentru a face ca industria, defrișările, mineritul, producția chimică și folosirea pe scară largă a pesticidelor în agricultură și horticultură să nu afecteze calitatea și puritatea apei, în conformitate cu principiul precauției; solicită introducerea de standarde și efectuarea unor analize în zonele de risc, aplicând sancțiuni pentru poluatori, în vederea combaterii poluării apelor de suprafață (râuri, lacuri, cursuri de apă) și a apei potabile cu îngrășăminte, pesticide, produse chimice toxice și metale grele;

Schimbările climatice și demografice

16. subliniază necesitatea de a studia în continuare legăturile dintre populația în creștere pe plan mondial și schimbările climatice și, în special impactul lor potențial asupra accesului la resurse esențiale naturale, cum ar fi apa potabilă, și asupra apelor de coastă;
17. ia act de urbanizarea în creștere în țările ACP, ceea ce determină o nevoie de investiții majore în infrastructură pentru a furniza apă și pentru a prelucra apele uzate; încurajează, prin urmare, investițiile în recuperarea și re folosirea apei cu scopul de economisire a acesteia și, în consecință, a energiei;
18. îndeamnă comunitatea internațională să recunoască importanța protecției pădurilor tropicale și să înceapă să abordeze acest lucru ca pe o chestiune

prioritară, solicitând tuturor părților interesate, inclusiv țărilor emergente, să își respecte angajamentele asumate în Acordul de la Copenhaga față de atenuarea și transferul tehnologiilor curate în scopul de a conserva resursele de apă ale planetei și de a se ocupa de schimbările climatice și de restricțiile pe care acestea le-ar putea impune asupra resurselor de apă potabilă;

19. invită Comisia Europeană să transfere cele mai bune practici legislative și tehnologice de protecție a apei în țările ACP și să creeze o platformă online pentru a aduna exemple de bune practici în domeniul protecției apelor;
20. încredințează copreședinților sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului de miniștri ACP-UE, Parlamentului European, Comisiei Europene, Președinției Consiliului UE și Uniunii Africane.

ADUNAREA PARLAMENTARĂ PARITARĂ ACP-UE

ACP-EU 100.957/11/fin.

REZOLUȚIE¹

referitoare la situația din Côte d'Ivoire

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

- reunită la Budapesta (Ungaria) între 16-18 mai 2011,
 - având în vedere articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU și deciziile și declarațiile Uniunii Africane, Comunității Economice a Statelor Vest-Africane și Uniunii Europene privind Côte d'Ivoire,
 - având în vedere Rezoluția Consiliului pentru Drepturile omului al Organizației Națiunilor Unite din 25 martie 2011 de instituire a unei comisii internaționale de anchetă privind cazurile de încălcare a drepturilor omului în Côte d'Ivoire după alegerile prezidențiale din noiembrie 2010,
 - având în vedere declarația prezentată de guvernul ivorian la 1 octombrie 2003 de acceptare a jurisdicției Curții Penale Internaționale (CPI) pentru crimele comise pe teritoriul Côte d'Ivoire după 19 septembrie 2002,
 - având în vedere declarațiile copreședinților săi din 3 decembrie 2010 și 18 martie 2011, prin care condamnă violența și încălcările drepturilor omului din Côte d'Ivoire,
 - având în vedere rezoluțiile Parlamentului European din 16 decembrie 2006 și 7 aprilie 2011 referitoare la situația din Côte d'Ivoire,
- A. întrucât singura sursă de legitimitate o constituie sufragiul universal, ceea ce înseamnă a avea rezultate electorale incontestabile;
- B. având în vedere gravitatea crizei politice care a apărut ca urmare a contestării rezultatelor celui de-al doilea tur al alegerilor prezidențiale ivoriene din 28 noiembrie 2010;
- C. întrucât obiectivul alegerilor a fost acela de a pune capăt unei crize politice care a divizat țara timp de un deceniu;
- D. întrucât, pentru prima dată în Africa, Organizației Națiunilor Unite i s-a încredințat, prin două dintre rezoluțiile sale și cu acordul președintelui de atunci, Laurent Gbagbo, certificarea rezultatelor alegerilor prezidențiale, și întrucât aceste rezultate certificate l-au desemnat pe dl Alassane Ouattara drept președinte ales al Côte d'Ivoire;

¹ Adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 18 mai 2011, la Budapesta (Ungaria).

- E. întrucât Legea 303 din 2001 și articolul 64 din Ordonanța din 2008 nu acordă Consiliului Constituțional ivorian competența de a proclama rezultate diferite de cele ale Comisiei electorale independente;
- F. întrucât președintele aflat la sfârșitul mandatului, Laurent Gbagbo, a avut responsabilitatea de a-i asigura succesoriului său o preluare pașnică în scopul menținerii păcii civile;
- G. întrucât, încă din 7 decembrie 2010, ECOWAS i-a cerut președintelui aflat la sfârșitul mandatului să „cedeze puterea fără întârziere”;
- H. întrucât, la 8 decembrie 2010, Uniunea Africană i-a solicitat președintelui aflat la sfârșitul mandatului să „respecte voința poporului exprimată prin urna de vot și să predea pașnic puterea pentru a evita vărsarea de sânge”; având în vedere numeroasele sale eforturi de mediere;
- I. întrucât toate încercările de mediere menite să îl convingă pe fostul președinte Gbagbo să predea puterea președintelui ales în mod democratic au eșuat;
- J. întrucât refuzul fostului președinte Gbagbo de a preda puterea președintelui ales în mod democratic a adus Côte d’Ivoire în pragul unui război civil;
- K. întrucât violența împotriva civililor a dus la câteva mii de decese, peste un milion de oameni fiind strămutați pe plan intern și peste 100 000 de oameni căutând refugiu în țările vecine;
- L. întrucât au fost comise atrocități în , inclusiv cazuri de violență sexuală, dispariții forțate, execuții extrajudiciare și utilizarea excesivă și nediscriminatorie a violenței împotriva civililor, ceea ce constituie crime împotriva umanității;
- M. întrucât aceste abuzuri, analizate de trei anchetatori internaționali numiți de ONU, au fost, probabil, comise de diferite părți implicate în conflict pe baza unei simple bănuieli că victimele aparțineau unui grup etnic diferit de cel al autorilor;
- N. întrucât atacurile îndreptate în mod intenționat împotriva instituțiilor și trupelor ONU de menținere a păcii constituie, de asemenea, crime de război;
- O. având în vedere cererea depusă la Curtea Penală Internațională transmisă Curții de la Haga în numele președintelui Ouattara la data de 9 martie 2011;
- P. întrucât această violență va avea consecințe incomensurabile asupra duratei de viață a populației;
- Q. întrucât președintele Ouattara a solicitat să se pună capăt violenței, a solicitat reconciliere și înființarea unei Comisii pentru adevăr, reconciliere și dialog;
- R. întrucât această perioadă de criză a avut efecte economice, sociale și umanitare extrem de negative, tinerii confruntându-se cu perspectiva lipsei locurilor de muncă;

- S. având în vedere perspectivele mai favorabile deschise Côte d'Ivoire după arestarea fostului președinte Gbagbo,
1. salută faptul că președintele ales al Republicii Côte d'Ivoire, dl Ouattara, și-a preluat deja mandatul;
 2. condamnă încercările fostului președinte Gbagbo și ale susținătorilor acestuia de a uzurpa în mod violent puterea împotriva voinței poporului ivorian;
 3. afirmă că are încredere deplină în personalul ONU responsabil de certificarea rezultatelor alegerilor;
 4. salută eforturile depuse de ECOWAS, Uniunea Africană și ONU de a găsi o soluție diplomatică, care ar fi putut preveni suferința pe scară largă cauzată de folosirea forței armate, și regretă eșecul acestor eforturi;
 5. regretă prețul scump pe care ivorienii au trebuit să îl plătească pentru a se asigura că voința lor exprimată în mod democratic este respectată;
 6. condamnă în totalitate toate brutalitățile, campaniile repetate de incitare la ură, represaliile, jafurile, reglările de conturi și gravele încălcări ale drepturilor omului; condamnă mai ales violența care a avut loc, în special utilizarea armamentului greu împotriva civililor, atacurile împotriva personalului ONU, violența sexuală și masacrele confirmate de ONU și de organizațiile umanitare;
 7. salută decizia Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite de a autoriza utilizarea forței de către misiunea Organizației Națiunilor Unite în Côte d'Ivoire (ONUCI) pentru a proteja populația civilă, între altele prin prevenirea utilizării în continuare a armamentului greu; solicită ca ONUCI, cu ajutorul forței franceze „Licorne”, să continue să ofere o protecție eficientă civililor din Côte d'Ivoire atât timp cât autoritățile ivoriene solicită acest lucru;
 8. condamnă nerespectarea embargoului asupra armelor; salută decizia ONU din 28 aprilie 2011 de a menține acest embargo pentru încă un an și îndeamnă statele membre ale Uniunii Europene și ale Uniunii Africane să facă tot posibilul pentru a îl transpune în practică;
 9. invită țările vecine ale Côte d'Ivoire să ia toate măsurile posibile pentru a se asigura că nu pot fi folosite ca refugiu pentru forțele care doresc să destabilizeze țara, ajutând astfel guvernul ivorian să își îmbunătățească securitatea frontierelor;
 10. deplânge pierderile masive de vieți omenești și actele de distrugere a proprietăților; transmite condoleanțe pentru răniți și familiile victimelor și ale celor dispăruți; transmite condoleanțe sincere poporului și guvernului ivorian și îndeamnă partidele de pe teren să facă tot posibilul pentru a evita noi încălcări ale drepturilor omului și pentru a garanta siguranța populației;
 11. salută angajamentul președintelui Ouattara față de restabilirea statului de drept, invită autoritățile ivoriene să se asigure că toate acțiunile lor respectă statul de drept, ceea ce înseamnă că toți cei care au folosit sau au continuă să folosească violența și toți cei care au utilizat fonduri publice în interes privat ar trebui

urmăriți în justiție, însă subliniază că persoanele acuzate ar trebui să beneficieze de dreptul deplin la apărare într-un cadru judiciar imparțial și neselectiv; salută decizia UE de a oferi un ajutor imediat de 18 milioane de euro în scopul modernizării sistemului judiciar ivorian;

12. speră că va fi adus la lumină adevărul despre toate masacrele și crimele; salută decizia ONU de a înființa o comisie internațională independentă de anchetă pentru a investiga acuzațiile de încălcare a drepturilor omului, crime de război și crime împotriva umanității; invită toate părțile interesate la o cooperare deplină;
13. salută decizia Procurorului CPI de a cere autorizarea din partea Camerei preliminare de a lansa o anchetă privind „asasinatelor frecvente și sistematice”, dat fiind faptul că CPI își poate determina jurisdicția pe baza articolului 12 alineatul (3) din Statutul de la Roma;
14. reamintește că nu există termen de prescripție pentru crimele de război și crimele împotriva umanității și că cei responsabili nu ar trebui să se bucure de nici un fel de impunitate temporală, geografică sau politică;
15. salută apelurile președintelui Ouattara la reconciliere și la încetarea violenței și speră că aceste apeluri vor fi luate în seamă în toată țara, în special în cadrul administrației și forțelor armate; salută înființarea unei Comisii pentru adevăr, reconciliere și dialog și subliniază importanța coeziunii sociale în țară;
16. își reafirmă sprijinul pentru președintele Ouattara, pentru guvernul acestuia și pentru cetățenii din Côte d'Ivoire în misiunea lor de reconciliere, de redresare și de dezvoltare durabilă; solicită inițierea negocierilor pentru a restabili ordinea și pacea și pentru a crea stabilitate și securitate în țară simultan cu promovarea unității naționale;
17. reamintește propunerea președintelui Ouattara de a forma un guvern al unității naționale cu scopul de a promova o tranziție politică democratică și pașnică și pentru a permite ca toate opiniile politice din țară și fiecare dintre regiuni să fie reprezentate;
18. speră că această restabilire a păcii civile va permite alegerea unui parlament cât mai curând posibil;
19. felicită Uniunea Europeană pentru ajutorul său umanitar eficient de peste 54 de milioane de euro și o încurajează să își continue eforturile până la întoarcerea refugiaților și a persoanelor strămutate; reamintește că peste 100 000 de refugiați au părăsit Côte d'Ivoire, în special către Liberia, și că peste un milion au fost strămutați în interiorul țării; solicită țărilor furnizoare de fonduri să susțină acțiunea Uniunii Europene, care a acordat un ajutor de 180 de milioane de euro începând din luna aprilie 2011;
20. salută încheierea interdicției asupra exportului de cacao de către autoritățile ivoriene și ridicarea sancțiunilor UE asupra entităților economice, ceea ce a permis ca exportul de cacao să fie reluat;

21. speră ca Republica Côte d'Ivoire să poată beneficia de o scutire de datorii externe în valoare totală de 3 miliarde de dolari americani, care a fost acordată în cadrul Inițiativei pentru țările sărace puternic îndatorate (HIPC) din proiecte ale FED, prin ajutor acordat de Banca Mondială și FMI și, dacă este necesar, din fonduri suplimentare de la Uniunea Europeană, pentru relansarea cât mai rapidă a economiei ivoriene;
22. așteaptă cu interes misiunea sa de documentare în Côte d'Ivoire;
23. încredințează copreședinților sarcina de a transmite prezenta rezoluție președintelui ivorian, Alassane Ouattara, instituțiilor Uniunii Europene, Uniunii Africane și ECOWAS, precum și Secretarului general al ONU și Procurorului CPI.

ADUNAREA PARLAMENTARĂ PARITARĂ ACP-UE

ACP-EU/100.958/11/ fin.

REZOLUȚIE¹

referitoare la revoltele democratice din Africa de Nord și Orientul Mijlociu: consecințe pentru țările ACP, pentru Europa și pentru întreaga lume

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

- reunindu-se la Budapesta (Ungaria) între 16-18 mai 2011,
- având în vedere articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului adoptată la 10 decembrie 1948 la Paris de către Adunarea Generală a ONU,
- având în vedere articolul 2 paragraful 7 din Carta ONU, care stabilește neimixtiunea în afacerile interne ale unui stat ca principiu de menținere a păcii în relațiile internaționale și excepțiile de la principiul neamestecului, care se aplică numai în eventualitatea unei amenințări la adresa securității colective și sunt determinate exclusiv de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (Capitolul VII),
- având în vedere dezvoltarea politicii europene de vecinătate începând cu anul 2004, în special rapoartele Comisiei din 12 mai 2010 privind progresele înregistrate în îndeplinirea obiectivelor sale de consolidare a prosperității, stabilității și securității în țările învecinate²,
- având în vedere comunicarea comună intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene”³, care introduce o nouă abordare a politicii Uniunii Europene față de vecinii săi din sud,
- având în vedere rezoluțiile Parlamentului European din 3 și 17 februarie, 24 martie și 7 aprilie 2011, respectiv Rezoluția referitoare la situația din Tunisia și în Egipt, Rezoluția referitoare la relațiile UE cu Consiliul de Cooperare al Golfului, Revizuirea politicii europene de vecinătate – dimensiunea sudică⁴ și Rezoluția referitoare la situația din Siria, Bahrain și Yemen⁵,

¹ Adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 18 mai 2011, la Budapesta (Ungaria).

² COM(2011)207.

³ COM(2011)200 final.

⁴ Npublicate încă în JO.

⁵ Npublicată încă în JO.

- având în vedere Convenția Națiunilor Unite din 1975 împotriva formelor de tratament sau pedepselor crude, inumane sau degradante, la care Bahrain, Siria și Yemen sunt părți,
 - având în vedere declarațiile Biroului Adunării Parlamentare a Uniunii pentru Mediterana adoptate în cadrul reuniunilor sale desfășurate la Paris (12 iulie 2008), Cairo (20 noiembrie 2009), Rabat (22 ianuarie 2010), Palermo (18 iunie 2010) și Roma (12 noiembrie 2010),
 - având în vedere rezoluțiile anterioare ale ONU referitoare la Libia, inclusiv Rezoluția 1973 (2011) din 17 martie 2011, prin care statelor membre și organizațiilor regionale li se permite prezența într-o zonă cu interdicție aeriană deasupra Libiei pentru a proteja populația civilă și pentru a „lua toate măsurile necesare pentru protejarea populațiilor civile și a zonelor aflate sub amenințarea atacurilor în Jamahiria Arabă Libiană”,
 - având în vedere interpretările contradictorii ale aplicării prezentei rezoluții,
 - având în vedere rezervele exprimate de Uniunea Africană cu privire la punerea în aplicare a acestei rezoluții,
 - având în vedere declarațiile făcute de Înalțul Reprezentant/Vicepreședintele Comisiei în numele Uniunii Europene cu privire la Libia, Egipt, Tunisia, Siria, Yemen și Bahrain, între februarie și mai 2011,
 - având în vedere inițiativa de negociere a Uniunii Africane cu scopul de a pune capăt luptelor dintre opoziția libiană și guvernul lui Muammar Gaddafi,
- A. întrucât victoria popoarelor tunisian și egiptean reprezintă un suflu nou de speranță, libertate, solidaritate, democrație și schimbări reale, dorite de aceste două popoare și de toate popoarele oprimite;
 - B. întrucât țările din regiunea sud-mediteraneană și numeroase țări din Orientul Mijlociu și-au exprimat în mod clar, prin demonstrații pașnice, aspirațiile legitime la reforme democratice;
 - C. întrucât aceste revolte au dus la pierderea de vieți omenești, și au lăsat mii de persoane strămutate și refugiați atât în interiorul, cât și în afara țărilor în cauză;
 - D. întrucât aceste revolte democratice sunt în mare parte motivate de o repartizare inegală a bunăstării, de absența libertăților, de corupție și de nepotism; întrucât acestea reflectă nemulțumirea generală a populației față de regimurile la putere și dorința lor de îmbinare a creșterii economice, a respectului pentru valorile democratice și a bunăstării sociale;
 - E. întrucât cele mai multe dintre regimurile care au fost răsturnate sau contestate în regiuni au fost susținute de Uniunea Europeană și de statele sale membre, în primul rând din motive geostrategice, militare, economice și comerciale;

- F. întrucât este important să se ia în considerare riscul de răspândire a armelor de război și amenințările rezultate la adresa siguranței umanității;
- G. având în vedere interdependența dintre regiunile lumii și consecințele inevitabile – pozitive sau negative – pe care aceste mișcări le pot avea asupra regiunilor învecinate din Africa și Uniunea Europeană;
- H. întrucât evoluția politicii europene de vecinătate (PEV) a scos la lumină, începând din 2004, numeroase deficiențe în ceea ce privește apărarea drepturilor omului și a principiilor democratice și nu a reușit să producă reformele politice, sociale și instituționale necesare, în special din cauza unui dialog insuficient cu societatea civilă și forțele democrației;
- I. întrucât revoltele democratice ale popoarelor din Tunisia, Egipt, Libia, Siria, Algeria, Maroc, Iordania și din alte țări din Orientul Mijlociu indică faptul că Uniunea Europeană trebuie să adapteze PEV pentru a acorda un sprijin eficient procesului de reformă în domeniul politic, economic și social, condamnând categoric totodată folosirea forței pentru a reprimă demonstrațiile pașnice;
- J. întrucât, în conformitate cu Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICNUR), peste 450 000 de persoane au fugit din Libia spre țările învecinate, ca Tunisia, Egipt, Niger, Mali și Ciad, și spre Europa și întrucât alte câteva sute de mii de refugiați și lucrători străini se află într-o luptă disperată de a nu fi prinși în confruntări sau de a părăsi Libia; întrucât această situație creează o urgență umanitară care necesită o reacție rapidă a UE și solidaritate între statele membre și țările vecine,
- K. întrucât în ziua de luni, 16 mai 2011, Curtea Penală Internațională (CPI) de la Haga a solicitat mandate de arestare pentru liderul libian Muammar Gaddafi, pentru fiul său, Saif al Islam Gaddafi, și pentru șeful serviciilor secrete militare, acuzându-i de crime împotriva umanității;
1. salută curajul și hotărârea populației din Orientul Mijlociu și Africa de Nord și sprijină cu tărie aspirațiile democratice legitime ale acestora, care ar putea servi drept model pentru schimbarea democratică în țări din Africa, Caraibe, Pacific, Europa și restul lumii; își reiterează sprijinul ferm pentru persoanele care demonstrează pașnic împotriva regimurilor autoritare represive, în special pentru tinerii și femeile care au rolul de agenți-cheie și de catalizatori pentru reformele democratice în lumea arabă;
 2. ia act de faptul că evoluțiile recente din Africa de Nord și Orientul Mijlociu au consecințe politice, economice și sociale, mai ales în țările în cauză, precum și în statele ACP și în Europa;
 3. invită Uniunea Europeană să acorde un sprijin ferm reformelor politice și economice din regiune; subliniază că, pentru a sprijini la maximum tranziția democratică, mobilizarea tuturor instrumentelor existente în cadrul PEV și politicii de dezvoltare este esențială; solicită să se acorde o atenție deosebită

respectării libertăților fundamentale, buneii guvernante, unui sistem judiciar independent și luptei împotriva corupției pentru a răspunde nevoilor și așteptărilor populației;

4. invită Uniunea Europeană să ia în considerare o suspendare temporară a rambursării datoriilor țărilor în cauză și subliniază necesitatea de a efectua un audit al acestor datorii; solicită ca bunurile liderilor corupți să fie înghețate și înapoiate trezoreriilor publice din țările în cauză;
5. solicită să se acorde o mai mare atenție cooperării cu societățile civile, deoarece acestea sunt principalii catalizatori ai revoltelor populare în întreaga regiune; solicită, de asemenea, să se depună toate eforturile necesare pentru a se garanta că ajutorul din partea Uniunii Europene și a comunității internaționale ajunge cu adevărat la acestea;
6. regretă indignarea selectivă a comunității internaționale ca răspuns la violența din Yemen, din Siria și, mai ales, din Bahrain, unde trupele forței comune a Consiliului de Cooperare al Golfului (CCG) au venit din Arabia Saudită pentru a zdrobi protestele;
7. invită autoritățile să se abțină de la folosirea violenței împotriva demonstranților, să le respecte acestora libertatea de întrunire și de exprimare și să le garanteze securitatea; solicită anchete independente ale evenimentelor care au dus la decese, vătămări și întemnițări ale protestatarilor pașnici din aceste țări și cere ca responsabilii să fie aduși în fața justiției; solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor persoanelor arestate în timpul manifestațiilor, precum și a tuturor prizonierilor politici, a apărătorilor drepturilor omului și a jurnaliștilor;
8. consideră că o cooperare mai strânsă subregională între statele membre ale UE, Uniunea Africană (UA) și țările din cadrul PEV, care împărtășesc interese, valori și probleme comune, ar putea da naștere unei dinamici pentru întreaga regiune mediteraneană;
9. denunță vânzările de arme și generozitatea acordată în beneficiul unor interese economico-strategice, precum și relațiile de prietenie de mulți ani ale unor țări din UE și ACP cu dictatori; salută autodeterminarea acestor popoare și condamnă actele de violență pe care le suportă;
10. invită Uniunea Europeană să efectueze o evaluare aprofundată și o reformă atât a politicii diplomatice, cât și a naturii relațiilor sale politice, comerciale și de cooperare cu țările din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu;
11. împreună cu Parlamentul Panafrican, îi invită pe toți membrii Uniunii Africane să ratifice Carta africană privind democrația, alegerile și guvernarea;
12. reamintește că orice intervenție armată trebuie să aibă scopul unic de a proteja civilii și trebuie să fie imparțială și că inițiatorii ei nu pot în niciun caz să își asume dreptul de a hotărî cine poate governa și cine trebuie să fie exclus;

13. încurajează Uniunea Africană, Liga Arabă și Uniunea Europeană să pună la dispoziție toate resursele financiare și umane necesare pentru a sprijini o operațiune umanitară internațională solidă în țările în cauză, în scopul de a asista ICNUR și alte agenții umanitare interesate în asigurarea protecției și asistenței de urgență tuturor celor care au nevoie;
14. reiterează importanța respectării și acceptării voinței poporului și rezultatelor alegerilor, indiferent de cine câștigă, cu condiția ca alegerile să fie democratice, libere, corecte și transparente;
15. salută progresele realizate de Consiliul de pace și securitate al Uniunii Africane și de autoritățile tunisiene și egiptene și încurajează continuarea eforturilor de instituire a unui proces de stabilizare democratică și de garantare a libertății, a drepturilor fundamentale ale omului, a păcii și justiției;
16. invită Comisia Europeană și țările în cauză să își continue eforturile, asigurându-se că o strategie comună, cu resurse financiare, umane și tehnice adecvate, este pusă în aplicare pentru a garanta că UE poate răspunde în mod corespunzător în cazul unei mișcări migratoare de masă, în conformitate cu articolul 80 din TFUE;
17. solicită respectarea cu strictețe a Rezoluției 1973 (2011) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite care vizează protejarea populației civile;
18. îndeamnă liderii în cauză să manifeste rezerve în folosirea forței și să se angajeze în discuții cu scopul de a ajunge la un răspuns pozitiv la criză și deplânge orice pierderi colaterale de vieți omenești;
19. insistă ca Uniunea Africană să fie implicată în căutarea de soluții care să fie acceptabile pentru toate părțile;
20. invită Organizația Națiunilor Unite, Uniunea Africană, Uniunea Europeană, Liga Arabă și coaliția să organizeze o masă rotundă cu scopul de a găsi o cale de ieșire din criză, care va aduce o pace de durată și instaurarea democrației în Libia;
21. încredințează copreședinților sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului de Miniștri ACP-UE, Comisiei Europene, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, instituțiilor Uniunii Africane, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, președintelui Parlamentului Panafrican, guvernelor și parlamentelor din țările din Orientul Mijlociu și țărilor vizate de politica europeană de vecinătate și Secretarului General al Uniunii pentru Mediterana.

Declarația de la Budapesta

privind cel de al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului de la Busan, Coreea de Sud, 2011

A 21-a sesiune a Adunării Paritare Parlamentare ACP-UE, reunită la Budapesta (Ungaria) între 16-18 mai 2011:

- A. întrucât eficacitatea ajutorului se referă la îmbunătățirea traiului, reducerea sărăciei și realizarea ODM;
 - B. întrucât cel de al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului (*Fourth High Level Forum – HLF-4*), programat să aibă loc la Busan, Coreea de Sud, între 29 noiembrie și 1 decembrie 2011, va încheia procesul condus de OCDE/CAD privind eficacitatea ajutorului, care a fost lansat prin Declarația de la Paris în 2005 (DP) și a fost urmat de Agenda pentru acțiune de la Accra din 2008 (AAA);
 - C. întrucât HLF-4 va trasa, de asemenea, direcțiile viitoare pentru un ajutor pentru dezvoltare mai eficient și va contribui la o nouă arhitectură internațională a ajutorului, până în 2015, termenul de realizare a ODM, și ulterior
 - D. întrucât UE și statele sale membre oferă peste jumătate din asistența oficială pentru dezvoltare (ODA) din lume, jucând astfel un rol important în cadrul agendei privind eficacitatea ajutorului;
 - E. întrucât articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene consacră angajamentul UE de a lupta pentru coerență politică în ceea ce privește dezvoltarea;
 - F. întrucât a doua revizuire a Acordului de la Cotonou, semnat la Ouagadougou, Burkina Faso, la 23 iunie 2010, aprobă agenda privind eficacitatea ajutorului (preambul alineatul 12a și partea 1 articolul 2), astfel cum a fost asumată în DP privind eficacitatea ajutorului și AAA; întrucât obiectivul principal al Acordului de la Cotonou constă în reducerea și, în cele din urmă, eradicarea sărăciei;
 - G. întrucât s-au înregistrat îmbunătățiri substanțiale cu privire la eficacitatea ajutorului, dar există încă multe lucruri de făcut; întrucât continuarea agendei privind eficacitatea ajutorului este indispensabilă pentru a asigura realizarea angajamentelor existente, în special în contextul crizei financiare, și pentru a lua în considerare dimensiuni diferite și noi ale eficacității ajutorului și dezvoltării;
1. subliniază că HLF-4 ar trebui să fie mai mult decât un exercițiu de inventariere și să treacă de la promisiuni la realizări concrete privind punerea în aplicare a agendei privind eficacitatea ajutorului și se așteaptă ca UE și țările ACP să joace un rol principal în această acțiune;

2. reamintește importanța coerenței politicilor pentru dezvoltare și a promovării active a valorilor comune, cum ar fi drepturile omului, justiția socială, lupta împotriva corupției, responsabilitatea și egalitatea de gen în cadrul agendei privind eficacitatea ajutorului;

I. Previzibilitatea ajutorului

3. invită țările furnizoare de ajutor să ia măsuri imediate cu privire la angajamentele prevăzute în DP și AAA, care sunt zădărnicate doar de voința politică și de birocratie, cum ar fi, de exemplu, deblocarea ajutorului, previzibilitatea acestuia, condiționalitatea și transparența;
4. invită țările furnizoare de ajutor să respecte angajamentul de a furniza 0,7 % din PIB/VNB ca ajutor pentru dezvoltare și de a înăspri definiția ODA;
5. solicită donatorilor să mărească previzibilitatea ajutorului prin calendare multianuale sigure ale fluxurilor financiare și prin acorduri de dezvoltare pe termen lung cu țările partenere, bazate pe responsabilitatea reciprocă pentru dezvoltare;
6. reamintește necesitatea, în vederea realizării ODM, de a utiliza metode inovatoare de finanțare, cum ar fi perceperea unei taxe pe tranzacțiile financiare;
7. solicită țărilor furnizoare de ajutor să își coordoneze și să își armonizeze mai bine acțiunile și să își simplifice procedurile;

II. Alinierea ajutorului, utilizarea sistemelor naționale și a implicării naționale

8. recunoaște importanța alinierii ajutorului și utilizării sistemelor naționale pentru distribuirea ajutorului pentru dezvoltare și în construirea capacității țărilor partenere, în promovarea participării, în sporirea transparenței și a responsabilității reciproce și în facilitarea controlului parlamentar în țările partenere;
9. invită țările partenere să pună în aplicare un cadru juridic pentru încorporarea ajutorului în bugetul național pentru a permite un control parlamentar asupra cheltuielilor din fondurile de ajutor și o responsabilitate sporită;
10. solicită țărilor furnizoare de ajutor să majoreze volumul ajutorului programabil la nivel de țară pentru a dezvolta capacitatea și implicarea națională;
11. subliniază că sprijinul bugetar este unul dintre cele mai bune moduri de a crește eficacitatea ajutorului, dar că ar trebui să se bazeze pe fonduri de dezvoltare naționale și pe planuri de reducere a sărăciei; încurajează Comisia să își mențină abordarea dinamică privind criteriile de eligibilitate și să promoveze un obiectiv colectiv al UE pentru sprijinul bugetar;

12. invită țările furnizoare de ajutor și țările partenere să pună rapid în aplicare măsuri de transparență pentru ajutorul la nivel de țară, întrucât implicarea nu este posibilă fără cunoștințe;
13. consideră că impozitarea garantează o sursă financiară independentă pentru dezvoltarea durabilă și constituie o legătură importantă între guvernele și cetățenii din țările în curs de dezvoltare; solicită introducerea unei forme viabile de administrare fiscală bazată pe capacitatea contribuabililor de a plăti; recomandă ca lupta împotriva paradisurilor fiscale – diferite de jurisdicțiile cu cote scăzute de impozitare –, împotriva evaziunii fiscale și transferului ilegal de capital să fie intensificată și ca resursele naturale să fie gestionate în mod transparent;

III. Rolul parlamentelor

14. subliniază rolul principal pe care parlamentele naționale ar trebui să îl joace, având în vedere că acestea se află în cea mai bună poziție de a identifica sectoarele prioritare, de a verifica Documentele de strategie națională și de a audita creditele bugetare; solicită parlamentelor naționale să adopte Documentele de strategie națională și bugetul anual după consultarea societății civile și premergător dialogului politic cu țările furnizoare de ajutor pentru a da putere deplină controlului democratic;
15. îndeamnă parlamentele să asigure verificări și bilanțuri prin controlul bugetelor, politicilor și rezultatele acestora și prin implicarea cetățenilor în luarea deciziilor prin intermediul procesului democratic;
16. reamintește că parlamentele din țările în curs de dezvoltare nu dispun de capacități de bază pentru a își exercita rolul pe deplin; invită, prin urmare, țările donatoare să ofere asistență pentru consolidarea capacităților și pentru dezvoltarea la nivel național și regional;
17. propune adoptarea capacității parlamentare drept indicator de eficiență a ajutorului și a dezvoltării, precum și măsurarea ei în timp, cunoscând faptul că aceasta contribuie la buna gestiune financiară, la stabilitatea politică durabilă și la succesul economic;
18. reamintește că implicarea ar trebui să le permită țărilor partenere să își definească propriile priorități politice;

IV. Angajamentul actorilor nestatali și al autorităților locale

19. invită UE și țările partenere să aprofundeze și să extindă procesul dialogului structurat pentru implicarea organizațiilor societății civile (OSC) și a autorităților locale, astfel încât să se asigure participarea lor deplină și semnificativă la planificarea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea bugetelor și programelor;

20. subliniază că abordarea teritorială și guvernarea pe mai multe niveluri sunt elemente-cheie ale unor strategii mai eficiente de dezvoltare; invită, prin urmare, UE și țările partenere să țină mai mult seama de teritorii ca sferă a acțiunii publice;
21. invită țările furnizoare și țările partenere să evalueze pe deplin și să aprofundeze angajamentele de la Paris și Accra prin reforme bazate pe incluziune democratică și sprijin pentru organizațiile societății civile și autoritățile locale;
22. subliniază, de asemenea, rolul sistemelor juridice independente și al mijloacelor libere de informare în promovarea bunei guvernante și a responsabilității;

V. Noi parteneriate pentru dezvoltare

23. recunoaște că 72 % din populația cea mai săracă a lumii trăiește în țări cu venituri medii¹; recunoaște că țările cu venituri medii necesită o formă diferită de parteneriat pentru dezvoltare, care se concentrează mai mult pe creșterea favorabilă incluziunii, pe diversificarea economică, pe redistribuirea bunăstării și pe promovarea eficienței dezvoltării prin cooperarea Sud-Sud, învățare în echipă și schimbul de experiență în domeniul dezvoltării;
24. reamintește nevoia de un ajutor adaptat la specificul și nevoile statelor fragile, ale țărilor cu venituri mici aflate în perioade postconflict și statelor insulare mici în curs de dezvoltare (SIDS) și de eforturi consolidate de a coopera cu țările cele mai sărace;
25. solicită ca ajutorul să fie destinat persoanelor celor mai sărace și nu doar țărilor celor mai sărace;
26. subliniază că ajutorul ar trebui să fie privit ca un catalizator, și nu ca un mijloc al dezvoltării; recunoaște că scopul final al ajutorului este de a ajunge într-o stare în care ajutorul nu mai este necesar;

VI. Diviziunea muncii

27. invită UE să își asume un rol principal în ceea ce privește diviziunea muncii în contextul HLF-4 și să își intensifice eforturile de a spori coordonarea furnizorilor de ajutor și diviziunea muncii, însoțite de măsuri în favoarea incluziunii democratice, asumării responsabilității și ajutorului de mai bună calitate;
28. subliniază nevoia de a rezolva problemele așa-numitelor țări „preferate” și „orfane” și neglijarea unor sectoare esențiale, cum ar fi sănătatea, educația, coeziunea socială și egalitatea de gen;

¹ Sumner, A (2011) „The New Bottom Billion: What If Most of the World's Poor Live in Middle-Income Countries?”, *Center for Global Development, CGD Brief* martie 2011, [Online] disponibil la adresa de internet: www.cgdev.org Accesat la 7 aprilie 2011.

29. salută adoptarea Codului de conduită al UE în materie de diviziune a muncii în cadrul politicii de dezvoltare de către Consiliul Afaceri Generale și Relații Externe la 15 mai 2007 și subliniază că prin neaplicarea deplină a principiilor cuprinse în Codul de conduită, UE ratează oportunitatea de a economisi până la 6 miliarde de euro¹;
30. solicită Uniunii Europene să își revizuiască politicile în materie de diviziune a muncii pentru a se asigura că nu sunt neglijate aspecte care nu sunt specifice acestui sector, aspecte transversale cum ar fi drepturile omului și egalitatea de gen;

VII. Sectorul privat ca actor al dezvoltării

31. recunoaște implicarea tot mai mare a părților interesate din sectorul privat în parteneriatele pentru dezvoltare; recunoaște avantajele încorporării ajutorului pentru dezvoltarea sectorului privat în acorduri privind eficiența ajutorului, cât și necesitatea de a clarifica ce roluri ar putea și ar trebui să joace sectorul privat și de a le conecta cu realizarea ODM și dezvoltarea durabilă, precum și cu responsabilitatea fundamentală a sectorului public; subliniază importanța neîntoarcerii la ajutorul condiționat în acest context;
32. subliniază importanța transparenței și a evaluării impactului actorilor dezvoltării din sectorul privat asupra rezultatelor dezvoltării;
33. invită donatorii să utilizeze ajutorul pentru a cataliza dezvoltarea sectorului privat intern, pentru a îmbunătăți instituțiile de reglementare naționale pentru sectorul privat și pentru a promova dezvoltarea sectorului privat care încorporează cele mai sărace populații și contribuie la obiectivele de dezvoltare;

VIII. După Busan

34. subliniază importanța susținerii dinamicii privind ajutorul și eficiența dezvoltării ulterior reuniunii de la Busan;
35. recomandă să se continue monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare a angajamentelor prevăzute de DP și AAA și a progreselor înregistrate în realizarea acestora; recomandă ca sondajul următor să fie realizat astfel încât să coincidă cu termenul Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului pentru a completa analiza la nivel mondial a stadiului de dezvoltare în acest moment;
36. subliniază importanța includerii eficacității ajutorului într-un cadru al eficacității dezvoltării care acordă prioritate rezultatelor generale ale dezvoltării și include coerența politicilor pentru dezvoltare și implicarea comunităților economice regionale (CER) pentru a acorda o mai mare atenție dimensiunilor regionale ale ajutorului și eficienței dezvoltării;

¹ Comisia Europeană (2009) „Agenda eficacității ajutorului: beneficiile unei abordări europene”, studiu elaborat de HTSPE în numele CE.

37. cere ca un „Acord de la Busan” să fie adoptat la HLF-4, reunind angajamente specifice cu termene stabilite și să inițieze reforme fundamentale în guvernarea globală a cooperării pentru dezvoltare;
38. ia act de apariția unor noi actori ai dezvoltării, inclusiv țări individuale în a căror abordare nu se urmează standardele europene de cooperare, și solicită o abordare politică a acestor țări favorabilă incluziunii, în vederea realizării unei dinamici generale transparente a dezvoltării și cooperării.

Declarație

Cooperarea pentru un acces universal în perspectiva Reuniunii la nivel înalt privind SIDA din iunie 2011

Având în vedere reuniunea la nivel înalt a Adunării Generale a ONU privind SIDA, desfășurată la New York, între 8-10 iunie, Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE reunită la Budapesta (Ungaria) între 16-18 mai:

1. reamintește că obiectivul creșterii și susținerii accesului universal la prevenirea, tratamentul, îngrijirea și sprijinul pentru HIV/SIDA sunt consacrate ca prioritate esențială a dezvoltării în articolul 31a din Acordul de la Cotonou revizuit;
2. subliniază că, la treizeci de ani de la izbucnirea epidemiei de SIDA, lupta împotriva SIDA și-a demonstrat valoarea ca investiție cu impact ridicat, care a fost eficientă atât pentru HIV, cât și pentru obiectivele mai ample în domeniul sănătății, dezvoltării și drepturilor omului, iar în ultimii 10 ani rata de noi infecții cu HIV a scăzut în multe țări, numărul de persoane supuse unui tratament antiretroviral a crescut, ca și acoperirea serviciilor de prevenire a transmiterii de la mamă la copil; totuși, câștigurile sunt insuficiente și fragile;
3. prin urmare, invită guvernele ACP și UE să își intensifice eforturile de cooperare pentru a sprijini statele ACP în creșterea și susținerea accesului universal la prevenirea, tratamentul, îngrijirea și sprijinul pentru HIV ca o condiție-cheie pentru realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) până în 2015;
4. invită părțile din ACP și UE – guvernele statelor ACP și ale statelor membre ale UE, precum și Comisia Europeană și Serviciul European de Acțiune Externă – să fie reprezentate la cel mai înalt nivel la Reuniunea la nivel înalt privind SIDA din 2011 pentru a sprijini recomandările din raportul Secretarului General al ONU și pentru a adopta propunerea lui privind cele șase obiective mondiale pentru 2015;
5. invită UE să își mențină rolul de frunte în lupta împotriva SIDA, în special prin inițierea unui larg proces consultativ cu toate părțile interesate, inclusiv statele membre ale UE, parlamentarii, societatea civilă, în vederea elaborării unui program european de acțiune cu o amplă acoperire geografică privind combaterea HIV/SIDA, a malariei și a tuberculozei prin acțiuni externe pentru 2012 și ulterior;
6. invită guvernele ACP și UE să promoveze includerea strategiilor de luptă împotriva stigmatizării în programele naționale privind SIDA, de asemenea, prin consolidarea sistemelor comunitare; să elimine legile, politicile și practicile punitive, stigmatizarea și discriminarea, care subminează drepturile omului și cresc vulnerabilitatea față de HIV/SIDA, să își asume furnizarea de servicii cuprinzătoare de îngrijire și sprijin pentru adulții și copiii care trăiesc cu maladia HIV și sunt afectați de aceasta, inclusiv pentru cei care îi îngrijesc;
7. invită guvernele UE și ACP să își majoreze fondurile pentru prevenirea HIV și să canalizeze investițiile în materie de prevenire spre programe de prevenire integrate

și bazate pe date concrete destinate populațiilor cu cel mai ridicat risc de îmbolnăvire și celor mai vulnerabile, ca una dintre intervențiile cele mai eficiente, precum și să-și intensifice investițiile în cercetare;

8. subliniază că tratarea este o investiție cu impact ridicat, care reduce transmiterea HIV, a tuberculozei și decesele maternale și infantile. prin urmare, invită guvernele ACP și UE să sprijine inovarea în accesul la tratament, să elimine barierele juridice și să asigure accesul universal și de încredere la medicamente sigure, de înaltă calitate și accesibile, să consolideze capacitatea sistemelor de sănătate și comunitare de a oferi sprijin și servicii integrate de tratament și să abordeze în mod coerent infecțiile simultane cu HIV și TB;
9. invită guvernele UE și ACP să promoveze integrarea serviciilor de sănătate pentru HIV cu cele de sănătate reproductivă și a mamei și copilului ca măsură-cheie în realizarea ODM până în 2015, în special prin intermediul Inițiativei ODM a UE. în această privință, o atenție deosebită trebuie acordată consolidării sistemelor de sănătate și comunitare pentru a asigura integrarea eficientă programelor privind HIV și de sănătate sexuală și reproductivă și a programelor conexe pentru a sprijini rezultate interconectate mai solide în cadrul tuturor ODM legate de sănătate;
10. invită guvernele ACP și UE să își respecte angajamentele echitabile pentru a satisface nevoile de investiții pentru sănătate în general și pentru lupta mondială împotriva SIDA în particular, prin care statele membre ale UE își duc la îndeplinire angajamentele financiare previzibile pe termen lung; în timp ce investițiile interne ale țărilor în curs de dezvoltare sunt amplificate în mod semnificativ pentru a permite punerea în aplicare a apelului conținut în Declarația de la Abuja privind acordarea a 15% din bugetul național pentru sănătate, puterile emergente sunt încurajate să-și asume partea proprie de responsabilitate, obținându-se astfel o dezvoltare a mecanismelor de finanțare inovatoare.

ADUNAREA PARLAMENTARĂ PARITARĂ ACP- UE

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ

*(adoptat la 3 aprilie 2003 și revizuit la 25 noiembrie 2004,
23 noiembrie 2006, 28 iunie 2007, 28 noiembrie 2008 și 18 mai 2011)*

În atenția cititorilor:

Prezenta publicație este o versiune consolidată a Regulamentului de procedură al Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE, adoptat la 3 aprilie 2003 și revizuit la 25 noiembrie 2004, 23 noiembrie 2006, 28 iunie 2007, 28 noiembrie 2008 și 18 mai 2011.

Prezentul text reprezintă un instrument de documentare și nu angajează răspunderea Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Articolul 1	
Adunarea Parlamentară Paritară.....	70
Articolul 2	
Biroul.....	70
Articolul 3	
Prezența altor instituții.....	71
Articolul 4	
Observatorii.....	71
Articolul 5	
Sesiunile Adunării	72
Articolul 6	
Reuniunile regionale ale Adunării.....	72
Articolul 7	
Ordinea de zi	73
Articolul 8	
Cvorumul	74
Articolul 9	
Președinția ședințelor.....	74
Articolul 10	
Repartizarea locurilor	74
Articolul 11	
Limbile oficiale	75
Articolul 12	
Caracterul public al procedurilor.....	75
Articolul 13	
Procesul-verbal.....	75
Articolul 14	
Declarațiile copreședinților și comunicatele de presă	76
Articolul 15	
Dreptul la cuvânt	76
Articolul 16	
Dreptul la vot și modalitățile de vot.....	77
Articolul 17	
Explicațiile privind voturile	77
Articolul 18	

Rezoluțiile Adunării	77
Articolul 19	
Amendamente	78
Articolul 20	
Întrebări cu solicitare de răspuns scris.....	78
Articolul 21	
Întrebări cu solicitare de răspuns oral.....	79
Articolul 22	
Raportul de activitate al Consiliului de Miniștri ACP-UE	80
Articolul 23	
Controlul punerii în aplicare a Acordului de parteneriat	80
Articolul 24	
Cereri de aviz din partea Consiliului de Miniștri ACP-UE	80
Articolul 25	
Comisiile permanente	80
Articolul 26	
Comisii temporare de monitorizare	81
Articolul 27	
Ateliere	81
Articolul 28	
Misiuni și delegații	81
Articolul 29	
Consultarea societății civile	82
Articolul 30	
Președintele de onoare	82
Articolul 31	
Secretariatul	82
Articolul 32	
Reglementarea financiară	83
Articolul 33	
Interpretarea Regulamentului de procedură.....	83
Articolul 34	
Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură	83
Articolul 35	
Revizuirea Regulamentului de procedură.....	83
Anexa I	

Competențele, responsabilitățile, membrii și procedurile comisiilor permanente.....	84
Anexa II	
Lungimea textelor.....	87

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ AL ADUNĂRII PARLAMENTARE PARITARE

Articolul 1

Adunarea Parlamentară Paritară

(1) Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE (*denumită în continuare „Adunarea”*) a fost înființată în temeiul articolului 17 din Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și **Uniunea Europeană** și statele sale membre, pe de altă parte.

(2) Adunarea este formată din ***două camere cuprinzând un*** număr egal de reprezentanți ai UE și ai statelor ACP. Membrii Adunării sunt, pe de o parte, deputați în Parlamentul European și, pe de altă parte, parlamentari sau, dacă acest lucru nu este posibil, ***în cazuri excepționale, cum ar fi cazurile de forță majoră, care trebuie notificate în scris, în prealabil, Biroului Adunării menționat la articolul (2) (denumit în continuare „Biroul”)***, reprezentanți desemnați de către parlamentul fiecărui stat ACP. În cazul în care într-un stat ACP nu există parlament, participarea – fără drept de vot – a unui reprezentant al statului ACP respectiv este supusă aprobării prealabile a Adunării.

(3) Prerogativele membrilor Adunării sunt dovedite printr-un înscris eliberat, în cazul reprezentanților statelor ACP, de către autoritățile competente din statele respective, iar în cazul reprezentanților Parlamentului European, de către Președintele acestei instituții.

Articolul 2

Biroul

(1) ***Fiecare cameră își alege reprezentanții în Birou conform practicii proprii.***

(2) Biroul este compus din doi copreședinți de același rang și din douăzeci și patru de vicepreședinți. Jumătate dintre membrii Biroului sunt desemnați de către reprezentanții statelor ACP, iar cealaltă jumătate de către reprezentanții Parlamentului European, în conformitate cu o procedură stabilită de către fiecare dintre aceste camere.

(3) Biroul pregătește lucrările Adunării, monitorizează măsurile luate ca urmare a activităților și rezoluțiilor acesteia și stabilește toate contactele necesare cu Consiliul de Miniștri ACP-UE, și cu Comitetul Ambasadorilor ACP-UE.

(4) Biroul răspunde de coordonarea lucrărilor Adunării.

(5) Biroul se reunește, ***la inițiativa*** copreședinților săi, ***cel puțin de patru ori*** pe an; ***două dintre reuniuni au loc în zilele care precedă*** sesiunile Adunării.

(6) Biroul propune Adunării ordinea de zi a dezbaterilor. Acesta are responsabilitatea de a veghea ca, în măsura posibilului, jumătate din punctele înscrise pe ordinea de zi să trateze chestiuni de interes comun.

Biroul poate propune limitarea timpului afectat luării de cuvânt în cadrul dezbaterilor.

(7) Biroul este responsabil pentru chestiunile privind componența și competențele comisiilor permanente menționate la articolul 25 (denumite în continuare „comisii permanente”).

(8) Biroul este responsabil pentru autorizarea întocmirii de către comisiile permanente a rapoartelor și propunerilor de rezoluție.

(9) De asemenea, Biroul poate prezenta comisiilor permanente chestiuni spre examinare; comisiile pot cere ulterior autorizația de a elabora un raport privind o temă specifică.

(10) Biroul este responsabil pentru monitorizarea măsurilor luate în urma rezoluțiilor și deciziilor adoptate de către Adunare. În cazul rezoluțiilor depuse de către o comisie permanentă, Biroul poate delega președintelui și raportorului comisiei permanente respective responsabilitatea monitorizării.

(11) Reuniunile Biroului nu sunt publice. ***Pentru punctele de pe ordinea de zi care privesc domeniile lor de competență respective, pot fi invitați să asiste la reuniuni Consiliul Uniunii Europene, Consiliul de Miniștri ACP și Comisia Europeană.***

(12) Biroul își adoptă propriul regulament de procedură.

Articolul 3

Prezența altor instituții

(1) Consiliul de Miniștri ACP-UE, ***în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 15 din Acordul de parteneriat***, este ***invitat să își prezinte activitatea în fața Adunării cel puțin o dată pe an.***

(2) Consiliul de Miniștri al statelor ACP și Comitetul Ambasadorilor statelor ACP, precum și Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană pot, la invitația Biroului, să asiste la sesiunile Adunării.

Articolul 4

Observatorii

(1) În cazul aderării unui nou stat la Acordul de parteneriat și până în momentul ratificării Acordului de parteneriat de către respectivul stat, un reprezentant al acestuia poate asista la sesiunile Adunării în calitate de observator. Statele membre ale grupului ACP pot asista la sesiunile Adunării în calitate de observatori.

(2) **Participarea reprezentanților** societății civile la sesiunile Adunării, la reuniunile comisiilor permanente și la întrunirile parlamentare regionale ale Adunării **se examinează și, după caz, se aprobă de către Birou pentru fiecare caz în parte.**

(3) **Copreședinții pot**, cu acordul Biroului, să invite alte organizații sau personalități să asiste, **în calitate de observatori**, la sesiunile Adunării, la reuniunile comisiilor permanente și la reuniunile parlamentare regionale.

(4) Observatorii nu au drept de vot. Ei pot însă, **de la caz la caz**, să ia cuvântul **în cadrul sesiunii sau al reuniunilor comisiilor**, cu acordul Adunării **sau, respectiv, al Biroului comisiei în cauză.**

Articolul 5

Sesiunile Adunării

(1) Adunarea se reunește de două ori pe an, **pentru o perioadă de trei zile**; sesiunile sale sunt convocate de copreședinții săi și se desfășoară, alternativ, în câte un stat ACP și în câte un stat membru al **Uniunii Europene, dacă este posibil, în statul care deține președinția prin rotație a Consiliului Uniunii Europene.**

(2) Pentru stabilirea locului de desfășurare a sesiunii, se respectă un sistem de rotație între grupurile statelor ACP și statele membre ale **Uniunii Europene.**

(3) La cererea Biroului sau a Consiliului de Miniștri ACP-UE, copreședinții pot convoca Adunarea pentru o sesiune extraordinară.

Articolul 6

Reuniunile regionale ale Adunării

(1) În conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Acordul de parteneriat, Adunarea poate desfășura reuniuni parlamentare regionale. Convocarea acestor reuniuni se decide pe baza unei cereri a Biroului sau a regiunilor respective.

(2) În sensul prezentului Regulament de procedură, termenul „regiune” desemnează entitățile definite de către parlamentele naționale ale statelor ACP. Fiecare entitate astfel definită se supune aprobării finale a Adunării.

(3) La aceste reuniuni regionale participă câte un parlamentar din fiecare stat ACP din regiune și un număr echivalent de deputați în Parlamentul European.

(4) Adunarea desfășoară reuniuni regionale de cel mult **trei** ori pe an, **de fiecare dată pe o durată maximă de trei zile. Dacă se desfășoară mai mult de două astfel de reuniuni, una dintre ele are loc în marja sesiunii care se desfășoară într-un stat ACP. La finalul acestor reuniuni, se adoptă concluzii sub formă de comunicate.**

Prezentul Regulament de procedură se aplică mutatis mutandis reuniunilor regionale.

(5) Reuniunile regionale se concentrează asupra chestiunilor de interes regional și de actualitate, în special asupra documentelor de strategie regională și națională pentru regiunea în cauză. La sesiunea următoare a Adunării, se prezintă un raport de monitorizare pentru fiecare dintre reuniunile regionale.

Articolul 7

Ordinea de zi

(1) Biroul stabilește proiectul de ordine de zi a ședinței. Copreședinții supun acest proiect Adunării spre aprobare. Subiectele privesc cooperarea pentru dezvoltare între Uniunea Europeană și statele ACP în cadrul Acordului de parteneriat.

Proiectul de ordine de zi al fiecărei sesiuni include ***următoarele*** categorii de teme:

(i) rapoarte prezentate de comisiile permanente. Acestea sunt limitate la trei pe sesiune. Lungimea propunerilor de rezoluție din rapoarte este stabilită în anexa II la prezentul Regulament de procedură;

(ii) teme urgente propuse de o comisie permanentă sau prezentate de Birou. Temele urgente pot fi înscrise pe ordinea de zi numai cu titlu de excepție și se limitează la un număr de două teme pe sesiune. ***Celelalte propuneri de teme urgente se transmit comisiilor permanente competente;***

(iii) o temă principală pentru o dezbateră la nivel înalt.

(2) În ceea ce privește temele urgente, un reprezentant al statelor ACP, un grup politic sau zece membri pot depune o propunere de rezoluție. Propunerile de rezoluție trebuie să se limiteze la temele urgente înscrise pe proiectul de ordine de zi a sesiunii și nu pot depăși lungimea stabilită în anexa II. Propunerile de rezoluție trebuie depuse cel târziu cu patru săptămâni înainte de deschiderea sesiunii în cursul căreia trebuie dezbătute și votate.

(3) În cazuri de urgență, copreședinții pot actualiza proiectul de ordine de zi între reuniunile Biroului, prin procedura scrisă și/sau prin procedura tacită.

(4) Propunerile de rezoluție privind temele urgente sunt prezentate Biroului. Acesta verifică dacă fiecare propunere de rezoluție întrunește condițiile prevăzute la alineatul 2, dacă este înscrisă pe ordinea de zi și dacă este disponibilă în versiunile engleză și franceză. Concluziile Biroului sunt prezentate Adunării spre aprobare.

(5) Biroul transmite spre informare comisiei competente propunerile de rezoluție privind temele urgente.

Articolul 8

Cvorumul

- (1) Cvorumul Adunării este întrunit în cazul în care sunt prezenți o treime din reprezentanții atât ai statelor ACP, cât și ai Parlamentului European.
- (2) Orice vot este valabil, indiferent de numărul de votanți, cu excepția cazului în care președintele de ședință constată, la cererea prealabilă a unui număr de cel puțin zece membri exprimată înainte de începerea votului, că nu există cvorum la momentul votului. Dacă se constată că nu există cvorum, votul se înscrie pe ordinea de zi a ședinței următoare.

Articolul 9

Președinția ședințelor

- (1) Copreședinții decid de comun acord care dintre ei prezidează fiecare ședință a Adunării.
- (2) Președintele de ședință deschide, suspendă și închide ședințele Adunării. Președintele de ședință veghează la respectarea Regulamentului de procedură, menține ordinea, acordă cuvântul, declară închise dezbaterile, supune chestiunile la vot și anunță rezultatele voturilor.
- (3) Președintele de ședință nu poate lua cuvântul în cursul unei dezbateri decât pentru a rezuma situația sau pentru a chema vorbitorii la ordine; dacă dorește să participe la dezbateri, trebuie să părăsească fotoliul prezidențial.
- (4) Cei doi copreședinți pot alege să fie înlocuiți la fotoliul prezidențial de către un vicepreședinte.

Articolul 10

Repartizarea locurilor

Membrii sunt așezați în ordine alfabetică în funcție de numele lor, în cazul reprezentanților Parlamentului European, și în funcție de țara lor, în cazul reprezentanților statelor ACP, ***litera în funcție de care se stabilește primul loc fiind înlocuită, pentru fiecare nouă sesiune, de următoarea literă consecutivă din alfabet.***

Articolul 11

Limbile oficiale

(1) Limbile oficiale ale Adunării sunt bulgara, ceha, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, italiana, letona, lituaniana, maghiara, malteza, olandeza, polona, portugheza, româna, slovaca, slovena, spaniola și suedeza.

În cazul tuturor reuniunilor care au loc în locurile obișnuite de desfășurare a activității ale Parlamentului European, se asigură interpretare în toate limbile de lucru ale deputaților în Parlamentul European prezenți efectiv. În cazul tuturor reuniunilor care au loc în afara locurilor obișnuite de desfășurare a activității ale Parlamentului European, se asigură interpretare în conformitate cu normele interne aplicabile ale Parlamentului European, astfel cum sunt cuprinse în regulamentul privind reuniunile Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și a organismelor sale adoptat prin decizia Biroului Parlamentului European la 10 februarie 2003 . În timpul fiecărei reuniuni, se asigură servicii de traducere în limbile engleză și franceză.

(2) Actele adoptate de către Adunare se publică în toate limbile oficiale. Documentele pregătitoare și documentele de lucru se publică cel puțin în limbile engleză și franceză.

Articolul 12

Caracterul public al procedurilor

Ședințele Adunării sunt publice, dacă aceasta nu decide altfel.

Articolul 13

Procesul-verbal

(1) Procesul verbal al fiecărei ședințe, care include deciziile Adunării și numele vorbitorilor, se distribuie la următoarea ședință.

(2) Procesul verbal se publică de către Parlamentul European în Jurnalul Oficial al **Uniunii** Europene și de către statele ACP în forma considerată corespunzătoare de fiecare dintre acestea. **Procesul-verbal al ultimei ședințe din cadrul unei sesiuni se supune spre aprobare la începutul sesiunii următoare iar orice corecturi se publică de către Parlamentul European în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și de către statele ACP în forma considerată corespunzătoare de fiecare dintre acestea.**

Articolul 14

Declarațiile copreședinților și comunicatele de presă

(1) Copreședinții pot emite, atunci când este posibil după consultarea membrilor Biroului prin procedura scrisă și/sau prin procedura tacită, declarații comune de urgență privind orice problemă de interes pentru parteneriatul ACP-UE. Astfel de declarații se bazează pe rezoluții sau declarații existente. După emiterea declarațiilor, copreședinții îi informează mai întâi în acest sens Biroul, în vederea examinării declarațiilor, și apoi, cât mai curând posibil, pe toți membrii Adunării.

(2) Comunicatele de presă se elaborează în limbile engleză și franceză. Aceste documente nu au caracter de documente oficiale.

Articolul 15

Dreptul la cuvânt

(1) Un membru al Adunării poate lua cuvântul doar dacă a fost invitat de către președintele de ședință. Reprezentanții țărilor menționate în rezoluții *sau în timpul dezbaterilor* au dreptul de a răspunde în limita timpului acordat.

(2) În cadrul dezbaterilor Adunării, timpul afectat luării de cuvânt se împarte în mod egal între reprezentanții Parlamentului European și cei ai statelor ACP. La propunerea președintelui de ședință, Adunarea poate decide limitarea timpului afectat luării de cuvânt. Membrii pot prezenta contribuții scrise, în limita a 2 000 de caractere, în completarea declarațiilor lor. Contribuțiile scrise se arhivează în limba originală.

(3) În ceea ce îi privește pe deputații în Parlamentul European, timpul afectat luării de cuvânt se alocă în conformitate cu sistemul d'Hondt.

(4) Membrii Consiliului de Miniștri ACP-UE sau reprezentanții lor desemnați, precum și reprezentanții organelor și instituțiilor vizate la articolul 3 alineatul (2), sunt ascultați la cerere.

(5) Cu excepția cazului prevăzut la alineatul (6), un vorbitor poate fi întrerupt doar de președintele de ședință și doar în cazul în care timpul afectat luării de cuvânt a expirat.

(6) În cazul în care un vorbitor se îndepărtează de la subiect, președintele de ședință îi atrage atenția asupra faptului. În cazul în care vorbitorul continuă să se îndepărteze de la subiect, președintele de ședință îi poate retrage dreptul la cuvânt pentru o perioadă pe care o consideră corespunzătoare.

Articolul 16

Dreptul la vot și modalitățile de vot

- (1) Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot, care nu poate fi delegat.
- (2) Adunarea votează în mod normal prin ridicarea mâinii. În cazul în care rezultatul votului prin ridicarea mâinii nu este clar, Adunarea este invitată să se pronunțe folosind cartonașe colorate sau prin vot electronic.
- (3) Adunarea votează cu buletine secrete dacă cel puțin zece membri au depus o cerere scrisă în acest sens **până la ora 10:00 a.m. din ziua votului**.
- (4) Adunarea poate adopta o decizie doar cu majoritatea voturilor. În cazul în care cel puțin cinci membri solicită un vot separat pe camere **până la ora 10:00 a.m. din ziua votului**, se procedează la un vot în care **membrii parlamentelor** statelor ACP și **membrii** Parlamentului European votează separat pe camere și alternativ. În acest caz, decizia este considerată adoptată doar dacă se întrunește majoritatea voturilor exprimate, atât din partea **membrilor parlamentelor statelor ACP**, cât și din partea **membrilor** Parlamentului European care participă la vot.
- (5) În caz de balotaj, propunerea nu este adoptată. Aceasta poate fi prezentată din nou, în cadrul următoarei reuniuni a Adunării.
- (6) În cazul în care cel puțin cinci membri depun o solicitare în acest sens **până la ora 10:00 a.m. din ziua votului**, Adunarea procedează la votarea în mod separat a diferitelor părți ale textului unui alineat sau al unui amendament.
- (7) Orice solicitare prezentată în conformitate cu alineatele (3), (4) și (6) poate fi retrasă de autor în orice moment înaintea votării.

Articolul 17

Explicațiile privind voturile

Orice membru poate prezenta o explicație orală privind votul final cu durata de cel mult un minut jumătate sau o explicație scrisă de cel mult 200 cuvinte. **Explicațiile scrise se arhivează în limba originală.**

Articolul 18

Rezoluțiile Adunării

- (1) Adunarea se pronunță asupra propunerilor de rezoluție incluse în rapoartele prezentate de către comisiile permanente, în conformitate cu articolul 7.

(2) De asemenea, Adunarea se pronunță cu privire la propunerile de rezoluție privind temele urgente, în conformitate cu articolul 7.

(3) **Președintele care asigură președinția ședinței** invită, după caz, autorii propunerilor de rezoluție privind teme urgente asemănătoare să elaboreze o propunere de rezoluție de compromis. După dezbateri, fiecare propunere de rezoluție de compromis precum și amendamentele aferente acesteia sunt supuse votului Adunării. În cazul în care se adoptă o propunere de rezoluție de compromis, toate celelalte propuneri prezentate pe aceeași temă devin caduce.

(4) Rezoluțiile adoptate de către Adunare se transmit Comisiei Europene, Consiliului de Miniștri ACP-UE și tuturor părților interesate. La următoarea întrunire a Adunării, Comisia Europeană și Consiliul de Miniștri ACP-UE întocmesc un raport privind modul în care s-a dat curs rezoluțiilor adoptate.

Articolul 19

Amendamente

(1) Amendamentele pot fi depuse de un reprezentant al statelor ACP cu drept de vot, de un grup politic sau de zece membri. Aceste amendamente trebuie să aibă legătură cu textul pe care doresc să-l modifice și să fie depuse în scris. Pe baza acestor criterii, Președintele decide cu privire la admisibilitatea acestora.

(2) Termenul de depunere a amendamentelor este anunțat la începutul ședinței plenare.

(3) În cadrul votării, amendamentele au prioritate asupra textului la care se referă.

(4) În cazul în care două sau mai multe amendamente se aplică aceleiași părți de text, cel care prin conținut se îndepărtează cel mai mult de textul inițial are prioritate și trebuie votat primul. Dintre amendamentele orale, pot fi luate în considerare doar cele care corectează erori materiale sau lingvistice. Toate celelalte amendamente orale sunt la discreția Adunării. În cazul în care se opun zece membri, amendamentul oral respectiv nu este luat în considerare.

Articolul 20

Întrebări cu solicitare de răspuns scris

(1) Orice membru al Adunării poate adresa Consiliului de Miniștri ACP-UE sau Comisiei Europene întrebări cu solicitare de răspuns scris.

(2) Întrebările sunt prezentate în scris Biroului care, în cazul în care decide că pot fi admise, le comunică, după caz, Consiliului de Miniștri ACP-UE sau Comisiei Europene. Consiliul de Miniștri ACP-UE sau Comisia Europeană este invitată să răspundă în scris în termen de două luni de la comunicarea întrebării.

(3) Întrebările la care s-a răspuns, însoțite de răspunsul aferent, se publică de către Parlamentul European în Jurnalul Oficial al *Uniunii* Europene și de către statele ACP în forma considerată corespunzătoare de către fiecare dintre ele.

(4) Întrebările la care nu s-a răspuns în termenul prevăzut se publică în aceleași condiții, cu indicația că până în momentul respectiv nu au primit nici un răspuns.

Articolul 21

Întrebări cu solicitare de răspuns oral

(1) În cadrul fiecărei sesiuni, există un interval de timp de o oră dedicat întrebărilor adresate Consiliului de Miniștri ACP-UE și Comisiei Europene, programat de către Birou într-un moment în care cele două instituții sunt reprezentate la cel mai înalt nivel.

(2) Orice membru al Adunării poate adresa Consiliului de Miniștri ACP-UE sau Comisiei Europene întrebări cu solicitare de răspuns oral. Pentru întrebările semnate de mai mulți membri, un singur semnatar este invitat să adreseze respectivele întrebări.

(3) Întrebările sunt adresate în scris Biroului, în termenele stabilite de către acesta.

(4) În caz de urgență și cu acordul instituției căreia îi este adresată întrebarea, copreședinții sau Biroul pot decide înscrierea unei întrebări pe ordinea de zi, chiar dacă termenele stabilite de către Birou au fost depășite.

(5) Copreședinții Adunării decid asupra admisibilității întrebărilor cu răspuns oral. Admisibilitatea este stabilită în cadrul și pe baza Acordului de parteneriat. Întrebările care au legătură cu subiecte incluse deja în ordinea de zi pentru a fi dezbătute sunt declarate inadmisibile. Întrebările declarate admise se comunică Consiliului de Miniștri ACP-UE sau Comisiei Europene. Copreședinții decid asupra ordinii de tratare a întrebărilor orale. Autorul întrebărilor este informat imediat asupra deciziei.

(6) Întrebările nu pot conține mai mult de 100 de cuvinte. Ele trebuie prezentate sub formă de întrebări, nu de declarații.

(7) Adunarea nu alocă examinării întrebărilor cu solicitare de răspuns oral mai mult de două ore pe ședință. Întrebările la care nu s-a răspuns din lipsă de timp primesc un răspuns scris, cu excepția cazului în care autorii acestora le retrag.

(8) O întrebare nu poate primi răspuns decât dacă autorul său este prezent sau dacă numele înlocuitorului său a fost transmis în scris copreședinților înainte de începerea timpului afectat întrebărilor.

(9) În cazul în care nici autorul și nici înlocuitorul acestuia nu sunt prezenți, la întrebare se răspunde în scris.

(10) Consiliul de Miniștri ACP-UE sau Comisia Europeană sunt invitați să dea răspunsuri scurte. După ce s-a răspuns la o întrebare, autorul întrebării inițiale poate, dacă timpul o permite, să adreseze o scurtă întrebare suplimentară. Președintele de ședință poate respinge orice întrebare care nu are legătură cu întrebarea inițială.

(11) La cererea a cel puțin zece membri ai Adunării, răspunsul Consiliului de Miniștri ACP-UE sau al Comisiei Europene poate fi urmat de o dezbatere. Președintele de ședință stabilește durata acestei dezbateri.

Articolul 22

Raportul de activitate al Consiliului de Miniștri ACP-UE

Raportul de activitate al Consiliului de Miniștri ACP-UE, care se referă, inter-alia și la măsurile luate ca urmare a rezoluțiilor Adunării, se tipărește în limbile oficiale și se distribuie.

Articolul 23

Controlul punerii în aplicare a Acordului de parteneriat

La propunerea Biroului, Adunarea poate numi câte un co-raportor atât din ACP, cât și din partea UE pentru elaborarea unui raport privind o anumite regiune sau privind orice altă chestiune legată de punerea în aplicare a Acordului de parteneriat.

Articolul 24

Cereri de aviz din partea Consiliului de Miniștri ACP-UE

(1) Dacă Adunarea este invitată să prezinte un aviz privind o decizie, un proiect de decizie, un proiect de rezoluție, un proiect de recomandare sau un proiect de aviz al Consiliului de Miniștri ACP-UE, solicitarea în acest sens este prezentată Biroului, care o transmite Adunării, însoțită de o recomandare.

(2) Biroul poate lua o hotărâre definitivă privind chestiunile declarate urgente de Consiliul de Miniștri ACP-UE.

Articolul 25

Comisiile permanente

(1) În cadrul punerii în aplicare a Acordului de parteneriat, Adunarea creează trei comisii permanente însărcinate cu următoarele domenii:

- promovarea procesului democratic prin dialog și consultare,

- aspecte economice, financiare, comerciale și utilizarea Fondului European pentru Dezvoltare,
- aspecte sociale și de mediu.

(2) În conformitate cu dispozițiile generale privind funcționarea Adunării, comisiile permanente sunt compuse din membri ai Adunării, în conformitate cu articolul 1, și funcționează strict paritar.

(3) Regulamentul de procedură al comisiilor permanente este adoptat de Adunare la propunerea Biroului.

Articolul 26

Comisii temporare de monitorizare

(1) La propunerea Adunării, Biroul poate să înființeze un număr de comisii temporare de monitorizare care să urmărească o temă specifică legată de Acordul de parteneriat sau de aspectele acoperite prin Acord. Pot exista cel mult două comisii de acest tip care să își desfășoare activitatea în același timp. Comisiile de monitorizare trebuie să-și finalizeze activitatea în termen de un an.

(2) Biroul decide cu privire la responsabilitățile, componența și mandatul comisiilor.

Articolul 27

Ateliere

(1). Pentru a permite o mai bună înțelegere între popoarele Uniunii Europene și ale statelor ACP și pentru sensibilizarea opiniei publice cu privire la aspectele de dezvoltare, Adunarea organizează periodic ateliere, atât în Uniunea Europeană, cât și în statele ACP.

(2). Atelierele sunt organizate sub responsabilitatea Biroului și permit în special invitarea persoanelor care pot furniza Adunării informații de actualitate cu privire la realitățile politice, economice, sociale și culturale care prezintă interes.

Articolul 28

Misiuni și delegații

(1) Biroul poate decide să trimită misiuni de informare și studiu în statele ACP, în statele membre UE sau pe lângă organizațiile internaționale, sub rezerva constrângerilor bugetare. Biroul sau Adunarea poate, de asemenea, să decidă trimiterea de delegații **comune** pentru observarea alegerilor prezidențiale sau legislative, la invitația țărilor respective, **atât timp cât securitatea misiunilor este asigurată și cât, în cazul deputaților în Parlamentul European, acest lucru este**

compatibil cu normele interne ale Parlamentului European. În cadrul principiului cooperării strânse prevăzut la articolul 29, Biroul poate, de asemenea, să trimită delegații la reuniunile Comitetului Economic și Social European și ale partenerilor sociali, inclusiv la cele care nu au loc la Bruxelles.

Un raport se transmite Biroului și sesiunii următoare a Adunării. La următoarea reuniune a Biroului, se dă curs în mod concret recomandărilor formulate în raport.

(2) Copreședinții sau vicepreședinții pot participa la întâlniri la nivel înalt ***sau la reuniuni ale unor organe parlamentare internaționale*** atunci când sunt invitați să participe în calitate oficială, individual sau împreună, în numele Adunării. Aceste misiuni trebuie să reprezinte Adunarea în ansamblu, iar activitățile pe care le presupun trebuie să reflecte interese comune ale ACP-UE.

Articolul 29

Consultarea societății civile

Adunarea se asigură că Uniunea Europeană și statele ACP au un contact permanent și că se consultă periodic cu reprezentanții partenerilor economici și sociali din ACP - UE, precum și cu alți reprezentanți ai societății civile, pentru a afla opiniile acestora în legătură cu realizarea obiectivelor Acordului de parteneriat. Acești reprezentanți ai societății civile au posibilitatea de a asista la reuniunile regionale și la cele ale comisiilor permanente, precum și de a lua parte la ateliere. Biroul examinează, pentru fiecare caz în parte, condițiile în care se adresează invitații de participare.

Articolul 30

Președintele de onoare

La propunerea Biroului și cu titlu excepțional, Adunarea poate decerna titlul de Președinte de onoare unuia dintre foștii săi copreședinți. Această distincție reprezintă recunoștința Adunării pentru serviciile deosebite aduse de persoana respectivă în cursul apartenenței sale la Adunare pentru cauza acesteia.

Articolul 31

Secretariatul

Secretarul General al Parlamentului European și Secretarul General al Secretariatului General al statelor ACP iau toate măsurile necesare pentru a asista Adunarea și a asigura buna desfășurare a lucrărilor sale. Cei doi sunt responsabili în fața Biroului.

Articolul 32

Reglementarea financiară

Adunarea își adoptă regulamentul financiar pe baza propunerilor Biroului.

Articolul 33

Interpretarea Regulamentului de procedură

Președintele sau, la solicitarea acestuia, Biroul, decide asupra aspectelor legate de interpretarea prezentului Regulament de procedură.

Articolul 34

Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură

(1) Orice membru poate solicita respectarea Regulamentului de procedură sau prezenta o moțiune de procedură și are prioritate atunci când se acordă cuvântul. Membrul respectiv poate lua cuvântul pentru cel mult două minute pentru prezentarea solicitării de respectare a Regulamentului de procedură sau pentru prezentarea moțiunii de procedură.

(2) Președintele de ședință poate acorda, la cerere, cuvântul timp de cel mult două minute unui membru care solicită să se exprime împotriva moțiunii.

(3) Nu se acordă cuvântul altor vorbitori.

(4) Președintele de ședință comunică decizia sa cu privire la solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură sau moțiunea de procedură. În prealabil, poate consulta Biroul.

Articolul 35

Revizuirea Regulamentului de procedură

(1) Orice modificare a prezentului Regulament de procedură se decide de către Adunare pe baza propunerilor Biroului, după consultarea Comisiei pentru afaceri politice.

(2) Modificările propuse se adoptă doar în cazul în care obțin majoritatea voturilor în fiecare din cele două grupuri de reprezentanți în Adunare.

(3) În lipsa unor dispoziții contrare în momentul votului, modificările la prezentul Regulament de procedură intră în vigoare în prima zi din perioada de sesiune care urmează adoptării acestora.

***Anexa I: Competențele, responsabilitățile, membrii și procedurile comisiilor
permanente
Articolul 1***

Se creează trei comisii parlamentare permanente, cu următoarele competențe și responsabilități:

I. COMISIA PENTRU AFACERI POLITICE

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) dialogul politic (articolul 8 din Acordul de parteneriat ACP - UE), dezvoltarea și chestiunile instituționale;
- (2) respectarea și promovarea drepturilor omului, democrația și buna administrare a afacerilor publice (articolul 9 din Acordul de parteneriat ACP - UE);
- (3) politicile de promovare activă a păcii, precum și prevenirea și soluționarea conflictelor (articolul 11 din Acordul de parteneriat ACP - UE);
- (4) aspectele legate de migrație (articolul 13 din Acordul de parteneriat ACP - UE);
- (5) relațiile Adunării cu organizațiile internaționale pertinente.

Această comisie asigură coordonarea lucrărilor misiunilor de informare și studiu, inclusiv ale misiunilor trimise pentru observarea alegerilor, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de procedură al Adunării.

II. COMISIA PENTRU DEZVOLTARE ECONOMICĂ, FINANȚE ȘI COMERȚ

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) dezvoltarea economică și cooperarea comercială, precum și consolidarea capacităților pentru dezvoltare și parteneriat;
- (2) reformele macroeconomice și structurale, dezvoltarea economică sectorială și turismul (articolele 22-24 din Acordul de parteneriat ACP - UE);
- (3) noile acorduri comerciale ACP-UE, accesul la piață și integrarea progresivă a statelor ACP în economia mondială (articolele 34-37 din Acordul de Parteneriat ACP - UE);
- (4) normele privind comerțul și piața muncii (articolul 50 din Acordul de parteneriat ACP - UE);
- (5) dezvoltarea rurală, pescuitul și siguranța alimentară (articolele 53 și 54 din Acordul de parteneriat ACP-UE);
- (6) toate chestiunile privind cooperarea pentru finanțarea dezvoltării, inclusiv monitorizarea utilizării Fondului European de Dezvoltare.

III. COMISIA PENTRU AFACERI SOCIALE ȘI MEDIU

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- (1) dezvoltarea socială și umană;
- (2) infrastructura și serviciile sociale, inclusiv aspectele legate de sănătate și educație (articolul 25 din Acordul de Parteneriat ACP - UE);
- (3) chestiunile privind tineretul și cultura (articolele 26 și 27 din Acordul de parteneriat ACP - UE);
- (4) chestiunile legate de egalitatea între sexe (articolul 31 din Acordul de parteneriat ACP - UE);
- (5) mediul și resursele naturale (articolul 32 din Acordul de parteneriat ACP - UE).

Articolul 2

- (1) Fiecare membru al Adunării are dreptul de a fi membru al uneia dintre comisiile permanente.
- (2) Comisiile se compun din 52 membri și reunesc un număr egal de deputați în Parlamentul European, pe de o parte, și de parlamentari reprezentanți ai statelor ACP, pe de altă parte. Dacă numărul de state din ACP se mărește, numărul membrilor comisiilor permanente se mărește proporțional.
- (3) De asemenea, membrii pot asista la reuniunile comisiilor în care nu sunt membri, cu titlu consultativ, sau dacă subiectul dezbaterilor este legat de țara sau regiunea pe care o reprezintă, la invitația biroului comisiei.
- (4) Participarea reprezentanților care nu sunt membri ai unui Parlament nu este permisă decât dacă dezbaterile sunt legate de țara lor; totuși, aceștia nu au drept de vot.
- (5) Cu excepția cazului în care o comisie nu decide altfel, toate reuniunile sunt publice.

Articolul 3

- (1) Componenta comisiilor reflectă, în măsura posibilului, componenta Adunării.
- (2) Comisiile aleg dintre membrii lor un birou al comisiei pentru o perioadă de un an.
- (3) Biroul comisiei este format din doi copreședinți (un reprezentant al Parlamentului European și un reprezentant al statelor ACP) și din patru covicepreședinți (doi reprezentanți ai statelor ACP și doi reprezentanți ai Parlamentului European).

- (4) Comisiile sunt prezidate în comun de către un deputat în Parlamentul European și de către un deputat reprezentând un stat ACP.
- (5) Comisiile pot numi raportori pentru examinarea chestiunilor specifice care sunt de competența lor și pentru întocmirea rapoartelor care urmează să fie prezentate Adunării, cu autorizația Biroului, în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul de procedură.

Propunerile de rezoluție din rapoarte pot fi însoțite de o expunere de motive în limita a patru pagini.
- (6) Comisiile permanente pot examina alte puncte de pe ordinea de zi fără a întocmi raport și pot informa Biroul în scris că punctele corespunzătoare au fost examinate.
- (7) Comisiile contribuie, de asemenea, la dialogul cu actorii nestatali, în conformitate cu articolul 17 alineatul 3 din Acordul de parteneriat, în special prin audieri.
- (8) Comisiile prezintă Adunării rapoarte cu privire la activitățile lor.

Articolul 4

- (1) Comisiile se reunesc la convocarea copreședinților lor pentru cel mult patru sesiuni pe an, dintre care două în timpul sesiunilor Adunării.
- (2) Orice membru poate depune amendamente spre a fi examinate în comisie. În ceea ce privește procedura, articolele 3 (Prezența altor instituții), 4 (Observatori), 8 (Cvorum), 9 (Președinția ședințelor), 16 (Dreptul la vot și modalitățile de vot) și 29 (Consultarea societății civile) din Regulamentul de procedură al Adunării se aplică mutatis mutandis reuniunilor comisiilor.

Anexa II: Lungimea textelor

Textelor depuse în vederea traducerii și reproducerii li se aplică următoarele limite maxime:

- expunerii de motive, documentelor de lucru pregătitoare și rapoartelor misiunilor de informare și studiu: șase pagini;
- propunerilor de rezoluție incluse în rapoarte și temelor urgente: patru pagini, inclusiv considerentele, dar fără referiri.

Prin pagină se înțelege un corp de text de 1500 caractere (numărate fără spații).

Prezenta anexă poate fi modificată prin simpla decizie a Biroului.